

PORIN KIRKKOSANOMAT

N:o 2

Syyskuu

1967

J. Virta -56

Kirkko keskellä elämää

Tuttu sanonta "Kirkko keskellä kylää" kuvaa sattuvasti kirkon asemaa suomalaisessa maaisemassa. Menneinä vuosikymmeninä kirkko on tahdottu rakentaa hallitsevimmalle paikalle pitäjän keskustaan. Oheisessa kuvassa näkyvä Pihlavan kirkko rakennettiin 10 vuotta sitten kauniille metsäsaarekkeelle keskelle silloisen Porin maalaiskunnan asutuksen pa-

noistettua, Pihlavan tehdasyhdyskuntaa. Ainakin Pihlavan seurakuntalaisten mielestä kirkkomme on Porin uusista kirkkoista kaunein ja sen paikka onnistunein.

Kuitenkin vain harvat vieraspaikkakuntalaiset, joita kesän aikana käy seurakuntamme alueella — lähinnä Yyterissä — näkevät Pihlavan kirkkoa edes ulkoapäin. Liikenteen päävirta soljuu pitkin Mäntyluodon pikatieltä. Harva tietää tai malttaa poiketa pikatieltä vanhalle tielle, jonka varrella kirkko sijaitsee.

Onko tilanne kirkkomme ja seurakuntiemme elämässä tänä

vuonna samanlainen: kirkko on vielä "keskellä kylää," se näkyy, mutta elämän valtaväylä kulkee kaukana kirkosta? Sillä tiellä on liikettä ja tungosta kuin konsanaan kuumana kesäisenä sunnuntaipäivänä Mäntyluodon pikatiellä. Onko kirkko jäänyt saarekkeeseen, jonne vain muutamat harvat poikkeavat, jos tie on en-

nen maaisesta? Virheellistä olisi väittää, että kirkko on kuollut ja aikansa elänyt laitos. Onhan seurakuntien toiminta Porissakin vuosien kuluessa jatkuvasti laajentunut. Viikoittaiset ilmoitukset kertovat lukuisista tilaisuuksista, joita jumalanpalvelusten lisäksi järjestetään, ja erilaisista piireistä ja kerhoista, jotka säännöllisesti kokoavat kaikenikäisiä seurakuntalaisia. Toimintaa on ja väkeä on liik-

keellä. Joku ulkopuolinen tarkkailija saattaisi kuitenkin tehdä sen havainnon, että samat kasvot toistuvat liikkeellä olevassa joukossa useasti. Saatetaan puhua korttelia kiertävästä paraa-

seurakuntalaisesta, jossa lopulta varmasti pieni aktiivisten joukko on liikkeellä ilmestyen uudelleen ja uudelleen kulman takaa näkyviin. Suuri enemmistö seurasta sivusta toisten liikkeellä oloa.

Seurakuntien piirissä iloitetaan varmasti jokaisesta, joka on lähtenyt liikkeelle ja tullut mukaan toimintaan kantamaan vastuuta seurakunnan työstä. Entistä enemmän tarvittaisiin niitä, jotka haluaisivat antaa oman panoksensa seurakunnan työssä pyhäkoulunopettajina, nuorten ystävinä ja ohjaajina, laulajina kuoroissa, tai diakonia- ja lähetyspiirien jäseninä. Kuitenkin on paljon sellaisia seurakuntalaisia, jotka eivät

jostain syystä ole päässeet tai den rinnalla, tulisi saada tunuskaltautuneet mukaan johon-kin säännöllisesti kokoontuvaan nassa. Kirkon tulisi olla eri ryh- toimintapiiriin, mutta jotka ra- miin ja puolueisiin kuuluvien kastavat seurakuntaansa ja yhteinen hengellinen koti, jossa suhtautuvat sen toimintaan mitä hyväksymme toisemme tasave- myönteisimmin. On rohkaise- roisina ja yhdessä kyselemme, vaa havaita, että näitä ihmisiä mitä evankeliumin sanomalla sittenkin on paljon. Kirkkoon Jeesuksesta Kristuksesta olisi kuuluminen ei heille merkitse sanottavana oman elämämme vain ulkonaista tapaa ja perin- kysymyksiin ja aikamme moni- netta, josta keveästi luovuttai- naiseen hätään.

Kirkko ei tänään moniarvois- tuneessa yhteiskunnassamme voi enää olla siinä mielessä kes- kellä kylää, että vain sen ääni kuuluu julkisessa keskuste- lussa. Kuitenkin kirkon tulee olla keskellä kylää, keskellä elämää. Eristäytyminen ja lin- noittautuminen ei voi olla seu- rakunnan Herran tahdon mu- kaista. Kirkko ei koskaan saa muodostua itsetarkoitukseksi, vaan sen tulisi olla vain työase seurakunnan Herran kädessä. Kirkolle on uskottu sovituksen sana, joka tahtoo tuoda rauhan ihmisen sieluun, vaan myös kaikkeen yhteiselämään.

Niilo Suhonen

"Minä lähetän sinut kauas pakanain tykö"

— Nimikkolähetimme Taiwanilla —

Keski-Porin nimikkolähetit Kaija ja Lasse Stenman lapsineen.

Ohi syksy 1963. Poriin saapui eräs hämmästyttävä näköinen nuori mies, joka ensi töikseen pani pystyyn raamattukoulun johdattaakseen porilaisia tuntemaan Jumalan sanaa. Raamattukoulu kokoontui maanantaisin Mikonkadun rukoushuoneessa, ja viikon muina päivinä Jumalan tulen sytyttämä mies kierteli evankelioimismatkoilla Satakunnassa ja muuallakin Suomessa.

Helsingin Raamattukoulun teologisen seminaarin suorittanut Lassi Stenman ei liiole aikaillut, kun tuli tilaisuus raamattutyökeskuksen perustamiseen Siikaisten Leväsjöelle. Ilman rahaa ja muita pääomia, uskon varassa, Myllykummun työkeskus alkoi hahmottua.

Mutta Lassin päässä pyöri jo muita suunnitelmia. Armaassa isiemme maassa on evankeliumia saarnattu vuosisatoja, ja vieläkin ovat korvamme hitaat kuulemaan ja käsittämään, mitä rauhaamme sopii. "Minä lähden pakanain tykö", päätti Lassi, "pakanain, jotka eivät koskaan ole kuulleet sanomaa Vapahtajastaan".

Niin nopea käänteissään Lassi oli jälleen, että asia tajuttiin Porissa vasta sitten, kun mies oli jo kaukana kotimaastaan. Vasta 24. 10. 1966 pitämässään kokouksessa Keski-Porin kirkonewosto valitsi Lassi Stenmanin nimikkolähetikseen.

Siellä kaukaisella Taiwanin eli Formosan saarella tämä miehemme nyt on julistamassa ilosanomaa Jeesuksesta, pelastusta synnin, kuoleman ja pelon vallasta. Monet vastoinikäymiset ovat häntä siellä jo kohdanneet, mutta ei hänelle helppoa tietä ole luovuttakaan. Hän muistuttaa kehotuksen: "Taistele uskon jalo taistelu."

Lassi Stenmanin työn tukemiseksi on perustettu Keski-Porin seurakunnan nimikkolähetin kannatuspiiri, jonka tavoitteena on saada kokoon vähintään 10.000 markkaa vuodessa eli n. 2/3 lähetin kuluista. Kannatuspiirin jäseneksi (maksu 3:—/kk) voivat liittyä kaikki lähetystyön ystävät seurakuntarajoista riippumatta pastori Hannu Ervon tai tämän kirjoittajan välityksellä. Rahalahjat kerätään Porin Suomalaiseen Säästöpankkiin säästöttilille n:o 50057 ja tilitetään kuukausittain Suomen Lähetysseuralle. Kuluvan vuoden syyskuun alkuun mennessä on tilitetty 8.600 markkaa.

Lassi Stenmanilla on mukanaan perhe, Kaija-vaimo, joka myös on valmistunut lähetysaarnaajaksi, ja kolme tytärtä, joista nuorin on syntynyt tänä vuonna Taiwanilla. Mikäli kannatuspiirin jäsenmäärä lisääntyisi, voisimme ehkä ottaa Kaija Stenmanin toiseksi nimikkolähetiksemme. Tärkeintä on kuitenkin uskollinen, kestävä esirukous lähettiimme puolesta.

Aarre Veijalainen

Piispa Leinonen:

Kirkkojen ovet päiväisin auki

— Meidän tehtävämme on huolehtia siitä, että turistit seurakuntien läpi kulklessaan ja alueellamme viipyessään eivät luule olevansa vain erämaassa, vaan käsittävät olevansa kristillisen seurakunnan piirissä, lausuu Oulun piispa Hannes Leinonen hiippakunnan papistolle lähettämässään kiertokirjeessä.

Piispa Leinonen toivoo, että ainakin vilkkaimpien matkailuseutujen kirkkoissa ja matkailukeskuksissa viireimmän turistikauden aikana helmikuun lopulta syyskuun lopulle järjestettäisiin päivittäin viiden minuutin hartaushetki. Vähintään olisi pyrittävä siihen, että kirkot pidettäisiin matkailukautena päiväisin auki.

VIESTI LÄHETYSMAILTA

Tervehdys täältä Taiwanista sinne Keski-Porin seurakunnalle ja kaikille porilaisille. — Olen monesti ajatellut kirjoittaa, mutta kaikki sellainen on saanut olla pysähdyksissä jo lähes neljän kuukauden ajan silmiäni takia. Leikkaus on nyt suoritettu, ja kaikki on onnellisesti ohi, kuukauden oleskelu Hong Kongin kapinoiden ja melskeiden keskelläkin.

Tänään on aikaa: kenelläkään ei ole kiirettä. Liikkeetkin suljettiin jo puolenpäivän aikaan, sillä pyörremyrsky Clava on tulossa Tyyneeltä valtamereltä, joka tällä hetkellä on kaikkea muuta kuin tyyni. Tuulen nopeudeksi ilmoitettiin hetki sitten 200 kilometriä tunnissa, sekuntinopeuden ollessa 58 m:n vaiheilla.

Mitä tulee tapahtumaan, on kysymys, joka on tuhansien mielessä tällä hetkellä. Tulvia, tiet sortuvat, virta vie sillat, sato tuhoutuu, banaanilehdot ja hedelmäsato tuhoutuvat, talot luhistuvat, tuhannet jäävät kodittomiksi, joku kuolee jne. loputtomiin. Ne ovat asioita, joita suomalaisen on vaikea ymmärtää, niin kuin monet muutkin seikat täällä aluksi. Miksi kattotiilet ovat neljä kertaa paksummat kuin Suomessa? Pyörremyrskyn takia. Miksi suuressa, monikerroksisessa hotellissa ei ole hissiä? Maanjäristyksen takia, jolloin hissi voisi pudota tai juuttua kiinni. (Uusissa teräsrunkoisissa hotelleissa hissi silti jo onkin).

Miksi tienvieret ovat suurten betonimuurien ympäröimät? Kaatosateiden vuoksi, sillä kun tropiikissa sataa, sataa todella. Joskus on vettä kadulla puoleentoista metriin saakka. On tuhansia outoja asioita, joita ei Suomessa koskaan tullut ajatelleeksi. — Älä mene pimeässä metsään, sillä yö on myrkykäärmeitten aikaa. Älä liiku paljain jaloin, älä istu maahan, sillä valtameri on salakavala. Merenkäynti on nytkin kovaa, juo mitään keittämätöntä tai suuret vesimassat vyöryvät saat ameebaa. Joku saattaa ihmetellä, miten Taiwanissa voi lainkaan elää. Voi kyllä, voi ollut monen surma Taiwanissa-hyvin. Totuttautuu vain

Poliklinikan henkilökunta ja meitä muitakin; auton hankinnassa myös Porin nuoret olleet osallisina.

Helluntaiseurakunnan lähetti Helvi Liukkonen, joka on saanut kielikoulussa kuin mekin, jäi matkustajatovereineen vuoriston vangiksi linja-auton mukana, kun tie yhtäkkiä katkesi edestä ja takaa. Maisemat ovat yhä yhtä järveä, kun juna jyskyttää kohti etelää. Jossakin syvällä vesimassojen alla ovat kauniit riisipellot, kasvi- ja monet monet maat, tiet ja monen monet maatkin.

Etelässä odottaa kuitenkin huoleton satapäinen nuorisjoukko, ja iloisia ääniä kuuluu kaikkialta. Ollaan menossa leirille, monet ensi kertaa, ja siksi on ilma odotuksen jännitystä täynnä. Armeijan kuorma-autot kuljettavat nuoret saaren eteläkärjen tuntumassa olevalle kansakoululle, jossa leiri pidetään. Ohjelma on tavanomaista: laulua, leikkiä, pelejä ja retkiä. Välillä keräännytään Sanan kuuloon ja koetetaan ymmärtää, mitä Jumala tahtoo sanoa. Sitten mennään uimaan. Koulun lähellä on valtavia hiekkarantoja, ja hetkessä suuri osa leiriläisistä pulikoi Kiinanmeren aalloissa. Ei kuitenkaan pidä mennä liian kauas rannasta, sillä valtameri on salakavala. Merenkäynti on nytkin kovaa, suuret vesimassat vyöryvät kohti rantaa työntäyksen taas takaisin selälle. Tämä liike on ollut monen surma Taiwanissa-kin. Silmäleikkauksen jäljeltä

mutta liian myöhään: vetä van aallon mukana poika tee ajautumaan selälle Rannalla itketään ja ollaan toivoisia ja rukoillaan apua, jotka suorittavat valvontaa destä käsin, rientävät apua mutta väsyvät taistelussa massoja ja kuolemanhädän rimpuilevaa poikaa vastajättiläisaallot paikkaavat uupuneet pelastajat yhden sensa jälkeen rannalle. Sairaudestaani huolimatta nun on pakko uskaltaa. heittää minut takaisin, yritän uudelleen ja onni saan uuteksi ajopuun puole sen avulla tämän rannalle pelastajista joutuu vielä lemaan väkivaltaisia vesim ja vastaan. Aallot viskavat ta edestakaisin, ja hänen talonsa näyttää sinetöidä. Lopulta armahtava jättä alto paikkaa hänet niillä rantaa, että saamme ottaa juntansa menettäneestä Yalta, se on uhrautuvan pelastajien nimi. Pitkän virvoittelun jälkeen hänen tajuntansa palautuu.

Kahden tunnin kuluttua kaikki ohitse, ja me kiitämme onnellisina Jumalaa. Kalasavon, jotka kauempana seurasivat vammaan menoaamme, tulevat kertomaan, että paikka on mie rallinen ja on vaatinut maan hengen. Kysyttyämme, mitkoille eivät tulleet meitä varon omaan, he vastasivat: Enää voineet; jos emme anna, ottaa teiltä sitä, mitä se halua se ottaa sen meiltä. — Tule tuma puhuu meille voimakkaasti kieltään. Vakavaksi teki toinenkin tapaus. Oli suota tai, ja leirimme oli viettä käynnillä Oulampissa, Taivode eteläisimmässä kärjessä tulin pois lähdoössä, ja nuoret, jo johtajineen nousseet den alavalle, mutta kuljettajalla kusetelivat vielä ulkona, menn yksi autoista lähti itäpuolelle liikkeelle kohti jyrkääntä, naa. Etupyörät painuivat maa nän yli tyhjiyteen ja seaman olijat huutavat kauhuksa kadet jää kuitenkin kuin ihme. Mer palla roikkumaan runon aina takapyörien varaan, eikä ju tomuutta pääse tapahtumaan.

Sinä aamuna on Heng-täpötäydessä kirkossa hiljaista. Herra itse on puhunut voimakkaasti kuin minä siinä saan, joka osalleni on langentolliset rukoukset ja penkkiriveiltä korkeukskoisen kiitollinen on neitten pelastajien kauaksi meren syliin tuneen nuoren leiriläisen.

Teitä tervehtien:

Lassi Stenman

Lapsikuoro laulaa Heng-chungin kirkossa.

kaikkeen. Kauan ei vaikeita asioita huomaakaan.

Olemme matkalla etelään nuorten leirille. Taifuuni Clava on mennyt menojaan jättäen jälkeensä 15 kuollutta, 600 sortunutta taloa, tuhansia kodittomia, tuhoutuneita banaanilehtoja, haaksirikkooutuneita kalastaja-aluksia, maanvyörymiä, kaikenneita siltoja, sortuneita teitä ja kansan, joka joka vuosi saa yhä uudelleen ja uudelleen alkaa alusta. Lohjan

toipilaana en voi mennä uimaan ja siksi suoritan valvontaa rannalta käsin kovaäänislaiteiden avulla: annan uimareille ohjeita ja kehotan heitä pysymään lähellä rantaa. Jotkut pyrkivät kuitenkin uhkaavan kauas ja siksi annan käskyn nousta vedestä, mutta kun molastaja-aluksia, maanvyörymiä, kaikenneita siltoja, sortuneita teitä ja kansan, joka joka vuosi saa yhä uudelleen ja uudelleen alkaa alusta. Lohjan rajan. Huudan häntä takaisin,

KOKO KANSAN PANIKKI
KOP
AINA LÄHELLÄ
KÄYKÄÄ TALOSSA

KIRKKO PORISSA

Elämäntyö meren ja merimieslähetyksen merkeissä

Väinö Kyytsönen ja hänen elämäntoverintä "tukikohtansa" portailla.

istutaan Mäntyluodon merimieslähetyksen jo aikansa paljelleen talon pienessä kammassa, haastateltava ja haastattelija. Äsken kävelimme halki "uhlasalinkin", mutta se oli hyvin harmaa ja ränstyneen näköinen. Ainakaan se ei ole enää irrottamaan merimiehen mieltä alakuloisista tunnelmista. Haastateltava on Mäntyluodon merimieslähetyksen monivuotinen hoitaja Väinö Kyytsönen, haastattelija Porin kirkkosanomien edustaja.

"Talo näyttää vanhalta", sanon. — Ei se vain näytä, se on vanha, haastateltava korjaa. — Sen päällä on jo 10 vuoden ajan levännyt purkutalon uhka, mutta aina sitä on jouduttu armahtamaan. Kaupungilla on paljon purettua ja paljon uuden rakentamista. Tärkeysjärjestys on kaikissa elämässä painava sana: ensin se, sitten se jne. Tämän vuoro tulee aikanaan, ja merimiehet ovat tottuneet odottamaan. Harras toivoni silti on, että uuden merimieslähetyksen vuoro tulee varsin lähellä tulevaisuudessa ja että seurajani saa aloittaa toimintansa käytännöllisemmissä ja vähemmän suojissa kuin tämä vanha, kunnan palvelija pystyy tarjoamaan. Sitten väistyn, mielelläni väistyn, sillä ikä on ainoa jo hartioita ja sydäntäkin kukoilee. Veritulppa on huoleton otettava varoittaja. Työ on enää sujuu niin kuin joskus nuorempana.

Väinö Kyytsönen ei syntynyt ole satakuntalaiseksi, vaan kuuluu Karjalan kannakselta läänin pitäjältä. Neljätoista vuotiaana hän lähti merille ja tarjotti purjealusilla n. 15 vuoden ajan. Monet myrskyt lähtiin ja koettiin. Merimies tuntee ihmisen yksinäisyyden aivan erikoisen kipeästi. Laivalla merellä oltiin varsin menneenä purjealusien valvokautena suurten mahtien arvoilla. Oltiin lähellä Jumalaa ja jungmanin samoin kuin varteenminkin merten kulki- kät menivät helposti ris- kien. Merimiehen ulkokuori on aina pyrkinyt olemaan kova ja kovakin; sisällä ei ole ikinä ollut yhtä rau- kasta.

Vuonna 1924 pyrin ja pääsin opistoon, jonka merimies- lätseura oli perustanut Hel- sinkiin. Opisto kasvatti työn- tekijöitä vaalimaan merimies- sen hengellistä ja henkis- tä elämää yleensäkin. Koulu oli kolme lukukautta. Sieltä lähtöni saato aloittaa var- sinaisen elämäntyöni, joka nyt on jatkunut 40 vuoden ajan. Tuleen, että tämä kaikista vai- kuisista huolimatta on ollut minulle oikea työsarka. En ole ikinä vakavasti katunut tälle

tielle lähtöäni. Tai: oliko se sittenkään harkittu lähtö, me- nin vain, minne vietiin.

Paljon epäonnistumisia on työhöni liittynyt, selvä se, jokaisen ihmisen elämään liittyy vastoinkäymisiä. Ne kuuluvat asiaan, niiden ansiosta kasvaa, vai tulikohan taaskin snotuksi liian komeasti. Tuon ihmisen sisimmän kasvun laita lieenee vähän niin ja näin. Uskallan kyllä myöntää itselleni, että olen yrittänyt. Keinojen valin- nassa vain on ollut haparointia ja vääriä otteitakin eikä tulok- sista kannata puhua; näillä aloilla jäävät tulokset ainakin sumuverhon taakse, ihmisil- miltä näkymättömiin. En valita, mutta tahtoisin sanoa, et- tei merimieslähetysoikeikijän- kään osa ole kaikkein helpoim- pia. Jo seurakuntakin on kovin kirjava: on nuorta ja vanhaa, rentoa, arkaa, mustaa, keltais- ta, valkoista. Emme tarjota apu- amme vain oman maamme me- rimiehille, vaan yritämme aut- taa kaikkia, jotka pulaan ta- valla tai toisella ovat joutuneet ja luoksemme tulevat. Vuosien mittaan olen ollut havaitseva- ni, että henkilökohtainen pu- huttelu parhaiten vie perille ja kannattaa. Vaikeutemme, ih- misten vaikeudet, ovat kovin persoonallisia, ja kukin tarvit- see lääkettä juuri omiin haavoih- hinsa. Yleissalvat eivät tahdo tehot. Merimiehet keskustele- vat mielellään perimmäisistä- kin kysymyksistä, mutta on kai parempi mennä heidän luok- seen kuin odottaa heitä luok- seen. Kuoren alla on tosiaankin usein toista, kuin ehkä odot- taa saattaa.

Haastateltava jatkaa: — Opistosta "valmistuttuani" mi- nut lähetettiin työhön Antver- penin merimieslähetykselle. Oma talo ei ollut, vaan toi- mittiin laitakaupungin slummi- kortteleiden vuokrahuoneistois- sa. (Myöhemmin tosin saatiin omakin talo). Työpisteen joh- tavana toimi pastori Daniel Orätt, omalaatuinen, rikas per- sonallisuus, joka totisesti otti työnsä täydellä: asemalla oli mm. joka ilta iltahartaus ja jo- ka viikko pidettiin merimiehille esitelmä jostakin heitä lähellä olevasta aiheesta. Merimiehet luottivat meihin: kun he olivat saaneet tilinsä, toivat he usein runsaan osan siitä meidän huos- taamme, ja asemaa he pitivät kuin kotonaan. Ihminen kaipaa omaan pesään, ja merimiehen varsinainen koti on kaukana, jos sitä on missään. Or sitten kysymyksessä arka maalaispoi- ka jostakin Satakunnan Lapista tai jo vakavoitunut perheenisä tai satamakaupungin kapakkoi- hin rahansa ja terveytensä unohtanut ronskimman tyyppin edustaja, merimieslähetykseni käy tavallisesti turvapaikaksi.

Vuonna 1931 sain Antverpe- Rotterdamista tieni jatkui Lontooseen, jossa toimin vv. 1935—39 maailmansodan puh- hoitamaan. Vuokrahuoneistossa keamiseen asti. Se oli minulle toimittiin sielläkin, ja paljon oli työtä, Elettiin vaikeita aikoja: ilmapiirissä oli puuttumatta po- liittista jännitystäkin. Mieleeni ovat erikoisesti jääneet käynnit terveytensä menettäneiden tai loukkaantuneiden merimiesten luo sairaaloihin. Ne olivat vai- keita ja samalla antoisia mat- koja: pääsi lähelle, tai ainakin sai yrittää päästä lähelle elä- män laita puolella kärsiviä hy- vin yksinäisiä ihmisiä. Sillä suo- malainen merimies on jonkin Rotterdamin sairasmajassa vi- ruksaan ja kärsiessään hyvin yksin ja kuuntelee mielellään suun- lohdutuksen sanaa. Pelkään kin, odotimme hartaasti iltoja vain, että minulta puuttui usein oikeita sanoja. Kuitenkin: mis- täpä me tiedämme, milloin sa- namme ovat oikeita: eivät var- mastikaan silloin ainakaan, kun omasta mielestämme onnis- tumme.

Sitten puhkesikin maailman- sota. Se ajoi minut ja perheeni

takaisin Suomeen, ensin Helsin- kiin, sitten Yksipihlajaan, jossa perheeni jonkin aikaa asui mi- nun kiertellessäni Pohjanmaan seurakunnissa matkapuhujana. Vuonna 1942 sain siirron Män- tyluodon tšekäläistä merimies- asemaa hoitamaan. Aivan näi- nä päivinä tuleekin kuluneeksi 25 vuotta siitä, kun tämä ase- ma vihittiin käyttöön. Työtä on tehty samaan tapaan kuin lähetyksellä yleensä: hen- gellisiä tilaisuuksia merimiehil- le ja paikkakuntalaisillekin, käyntejä laivoissa, aineellisen ja hengellisen tuen jakamista pahimmassa puutteessa oleville. Miten on onnistuttu, siitä en osaa sanoa mitään. Ei sitä omaa työtänsä osaa arvioida, saatikka sitten kehua. Yritetty on, sen uskallan sanoa syyttä- vän äänen tuolta sisästä alka- matta kuiskia, että äläpäs sentään...

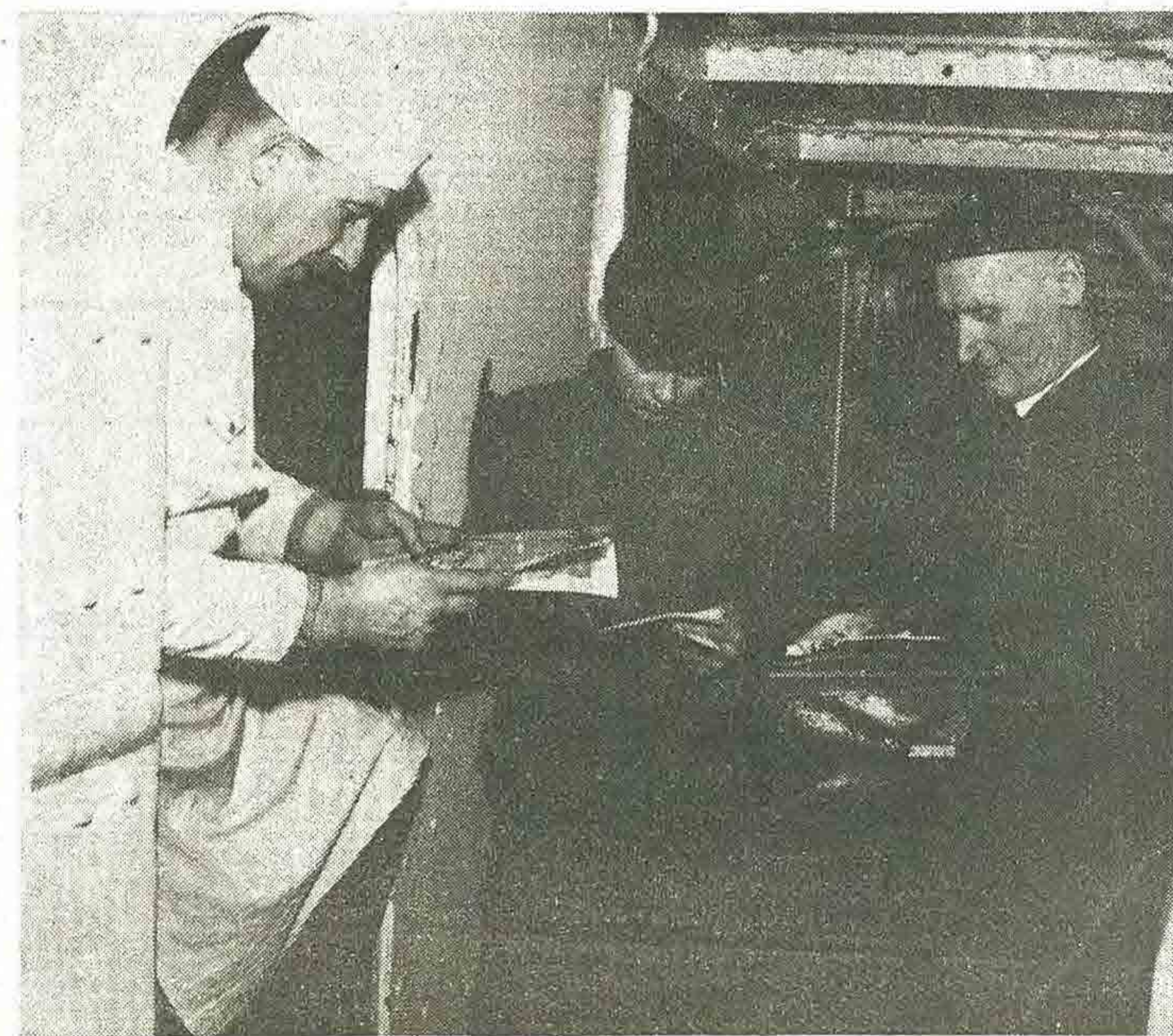
Niille, joilla on valta ja mah- dollisuudet, tahtoisin vielä sa- noa: muistattehan tämän Män- tyluodon merimieslähetyksen, ei tänne oikein enää meri- miehiä tohdi pyytää tulemaan, niin koin syömä tämä on. Ja kuitenkin: merimiehet tarvitse- vat oman kodin.

Tahtoisin vielä, haastatel- tava jatkaa, esittää parhaat ki- tokseni kaikille merimiesten ystäville. Pyydän saada kiittää kaikkia niitä, jotka kuluneina vuosina monin eri tavoin ovat tätä työtä tukeneet aineellisesti ja henkisesti. Kiitän porilaisia pappeja ja muitakin hengellisen työn tekijöitä, jotka lukematto- mia kertoja ovat tänne tilai- suuksiimme puhumaan vaivau- tuneet. Pori on kaikkine liitos- alueineen meren tuttava, me- ren kaupunki. Siellä on meri- miesten asia aina ollut lähei- nen. Ilman heidän tukeaan olisi työ tälläkin asemalla ollut kovin vaikeata ja mahdotonta- kin. Erikoisesti tahtoisin kiit- tää mäntyluotolaisia, ompelu- seuralaisia ja muitakin meri- miesten asian ymmärtäjiä. Me- rimieslähetyksen hoitajan- kin usko alkaa monta kertaa horjua. Silloin on hyvä, että on niitä, jotka antavat sivusta- tukea.

Korkeimman kiitokseni saan esittää Taivaalliselle Isällem- me. Hänelle on näinä 70 vuot- tena ollut asiaa monen monta kertaa.

Mäntyluodon pian täysinpalvellut merimieslähetyksen.

Väinö Kyytsönen meren miehiä tervehtimässä.

Keski-Porin kirkkokuoro Teljän seurakunnan kirkkokuoro

eli Porin kirkkokuoro, kuten sen laisuuksiin. Omassa kirkossa esiin-
nimi lähes 40 vuotta kuului, perus-
tymisten lisäksi on laulettu eri sai-
tettiin v. 1924. Kuoron johtajana toi-
raaloissa, vanhainkodeissa ym. Ku-
mi 25 vuoden ajan sen perustaja
luvan vuoden huomattavimmista ti-
director musices Kyösti Alho. Toi-
laisuuksista voidaan mainita sävel-
minta oli alusta alkaen melkoi-
tāja Väinö I. Haapalaisen 30-vuo-
sen vilkasta. Kirkkoilaisina juhlapäi-
tissävellyskonsertti. Siinä kuoro
vinä laulettiin kirkossa, ja kuoron
esitti kymmenen a cappella-lau-
juhlavuosina annettiin konsertteja,
lua, joista yhdeksän oli ensi esi-
kuten niihin aikoihin oli tapana.
tystä, sekä kantaatin "Temppelin
Harjoituksia pidettiin säännöllisesti,
kellot". Toinen huomattava tapaus
ja kiitettävän uskollisesti niissä
vuoden aikana oli kuoron ensimmäi-
jaksettiin käydä. Ehkä huomatta-
nen ulkomaanmatka viime kesä-
vimpana sävelteoksena Alhon kuo-
kuussa. Se suuntautui Norjaan;
ron ohjelmistossa voidaan pitää
pääkohteena oli Porin ystävyyskau-
Messias-oratoriota, josta esitettiin
punkki Porsgrunn. — Matkastamme
osia kuoron 20-vuotiskonsertissa
lienee selostus toisaalla lehdessäm-
vuonna 1947 — sotien ja osittain
me, joten ei tässä siitä sen enem-
pää. Kiitos matkan erinomaisesta
onnistumisesta lankeaa ruustinna
Lisa Ekolle. Toivon mukaan tapaam-
me porsgrunnilaiset ystäväme en-
si kesäkuussa täällä Porissa.

Kyösti Alhon jälkeen tuli johta-
jan paikalle kanttori Pentti Summa,
jonka aikana kuoro esitti melkein
pää yksinomaan vain a cappella-lau-
laja. Kanttori Summa toimi johta-
jana vuoteen 1960 asti, minkä jäl-
keen kuoron johtoon astui Keski-
Porin seurakunnan nykyinen kanta-
tori, director cantus Arvo Elo. Hä-
nen aikanaan ovat kuoron esiinty-
mistilaisuudet vuosi vuodelta aina
vain lisääntyneet.

Yleisestä toiminnasta mainitta-
koon, että kuoro on perustamises-
taan lähtien osallistunut lukuisia
kertoja koko maata käsittäviin kirk-
kolaulujuhliin sekä hiippakunnalli-
siin ja maakunnallisiin vastaaviin ti-

Tulevasta syksyn toiminnasta mai-
nittakoon Norjan-ilta 29.9. ja monet
muut laulutilaisuudet sekä advent-
tijuhla, jossa tänä vuonna kuullaan
Hannikaisen kantaatti pääteoksena.
Seurakunnan kirkkokuoro ko-
koontui vuoden aikana 80 kertaa,
joista esiintymisiä oli n. 40, joko
omassa kauniissa kirkossa tai muis-
sa hengellisissä tilaisuuksissa. Se
puhuu kirkkolaulajien uhrautuvasta
palvelumiehestä ja rakkaudesta kirk-
komusiikkiin. Kiitos siitä.

Kuoron jäsenluku oli vuoden
alussa 51. A. E.

Väinöläns kirkkokuoro (yllä) Teljän kirkkokuoro (alla)

Teljän seurakunnassa
kaksi kirkkokuoroa, jotka ma-
mat ovat Suomen Kirkkok-
liiton jäsenkuoroja. Seuraku-
toiminta kohdistuu näet voi-
kaimmin kahteen toimintap-
seen: Väinöläns seurakunta-
ja Mikonkatu 8:n rukoushu-
seen. On siis luonnollista, että
sä molemmissa paikoissa t-
myös kirkkokuoro.

Väinöläns kuoro

Kuoro aloitti toimintansa
loin, kun Väinöläns kirkkok-
rakennettiin, ja on laula-
10 vuoden ajan. Harjoitukset
tiistai-iltoisin. Vuosi sitten ku-
la oli vaativa tehtävä, kun va-
tauduttiin 10-vuotisjuhlakor-
tiin. Pienimuotoisten laulujen
nalle valittiin silloin Buxteh-
kantaatti "Ken meiltä riittää
rakkauden". Teos saatiinkin
kuntoon tuomiosunnuntai-
jolloin konsertti pidettiin Väi-
nölän kirkossa. Oli erinomaisen suu-
laulaa tätä musiikkia kaup-
orkesterin jäsenten säestämä
laulajatar Ritva Seppälän toi-
sa solistina. Saman kantaatti
kuoro laulaa uudelleen viime-
nä Kankaanpään laulujuhlilla
dessä muiden satakuntala-
kirkkokuorojen kanssa.

Tänä syksynä katseet su-
taan eteenpäin. Kuoro kanta-
tuuta Teljän seurakunnan
lupapalvelusten kuorolaulusta.
tavoitteena onkin palvella s-
kuntaa juuri jumalanpalvelu-
sa. Sen ohella kuorolla on m-
kin toimintaa, mutta suunnit-
ens talven osalta ovat vielä
keneräisiä.

Teljän kuoro

aloittaa neljännen toimintavu-
sa. Harjoitukset pidetään Mi-
katu 8:ssä keskiviikkoisin 4-
lajan voimalla. Esiintymiset
tuovat enimmäkseen Mikon-
rukoushuoneessa pidettävissä
tilaisuuksissa. Viime kesänä
teki kaksi laulujuhlamatkaa
sen Satakunnan kirkkolaulu-
le Kankaanpäähen ja toisen
sä Väinöläns kuoron kanssa
syiden juhluvuoden suurille
juhlille Tampereelle. Yhteiste-
ta Väinöläns kuoron kanssa
kiinteätä. Ilmeistä on, että
voitaisiin soveltaa koskemaan
takin Porin kirkkokuoroja.

Toiminta-ajan lyhyden
ohjelmisto on vielä varsin
Tulevan talven aikana har-
laan nimenomaan pienimu-
musiikkia. Ensi kevättä aja-
valitaan ohjelmistoon jokin
muotoisempi kuoroteos. Ki-
toimintaa sävyttää luonno-
toivo, että pian päästäisiin
maan seurakunnan omaan
kuoro.

P. O. Ekko

Kävimme Norjassa

Porilaiset ovat ennenkin
tehneet Norja-matkoja ja koke-
neet norjalaisten ystävyyttä,
mutta uskallan väittää, että
Keski-Porin kirkkokuoron ke-
säkuun 3.—14. päivänä tuntu-
rien maahan tekemä matka oli
erikoisen onnistunut. Matkaa
oli valmisteltu jo toista vuotta
ja sovittu tarkoin sen yksityis-
kohdista norjalaisten toimi-
henkilöiden kanssa. Maiseman
erikoisuus, elintapojen outous
ja kirkkojen kauneus ei häivy
mielestä.

Matkareitti:

Porilaisella tilausautolla teh-
tiin 2200 km:n matka Turun
kautta autolautalla Norrtäljeen
ja edelleen läpi Ruotsin Tuk-
holman, Eskilstunan, Karlsta-
din ja Örjen kautta Osloon.
Siellä oli raamattukoulu tuki-
kohtana ennen tullen. Dram-
menin ja valaanpyyntikaupunki
Sandefjordin kautta ajettiin
Skagerakin rannalla sijaitse-
vaan Staverniin. Matkan pää-
määrässä, Porin kummikaupun-
gissa Porsgrunnissa, vietettiin
muutama päivä, ennen kuin
tehtiin tunturiretki jylhän Flat-

Esiintymiset:

Kierroksen kestäessä esiin-
nyttiin viidessä eri musiikki-
hartaudessa, joissa kuoroa joh-
ti tirehtööri Arvo Elo, uruissa
oli dipl. urkuri Erkki Kalijärvi
ja solistina laulajatar Margit
Tuure. Norjankieliset puheet
piti rovasti P. O. Ekko. Ensim-
mäinen esiintyminen, joka ta-
pahtui Osloon kauneimmassa
temppelissä, Torshovin kirkos-
sa, oli jännittävä, mutta seu-
raavat tilaisuudet Sandefjordin,
Stavernin, Heröyan ja Pors-
grunnin kirkoissa sujuivat jo
tottuneesti. Joka paikassa ei
tosin ollut suuria kuulijamää-
riä, mutta seurakuntaväen jär-
jestämissä illanvietoissa oli aina
erttain lämmin tunnelma. Oli-
han retken järjestäjällä Lisa
Ekolla ja "autoemäntä" Aino
Ekolla pysähdyspaikoissa hen-
kilökohtaisia tuttavuuksia. Pai-

kalliset sanomalehdet vertasi-
vat kuoron laulua "homogeeni-
sen jousiorkesterin sointiin".

Kuoro kajautteli laulujaan
myös kummikaupungin isille,
Stavernin rantahospitaalin po-
tilaille, Tönsbergin piispalle ja
monille luonnonkauniille pai-
koille sydämen kyllyydestä.

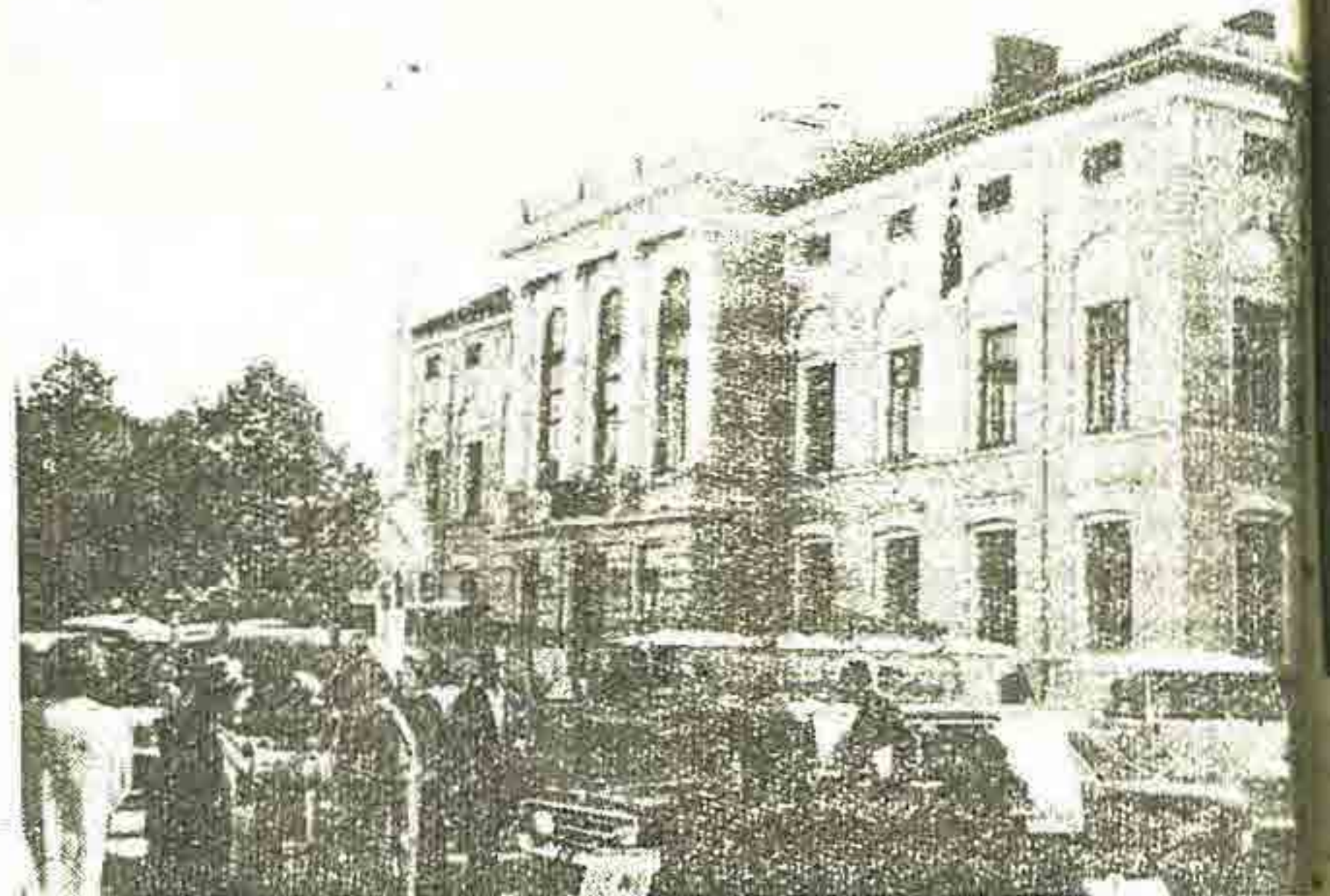
Nähtävyydet:

Olisi ollut loukkaus Norjan
pääkaupunkia kohtaan, jos ei
olisi katseltu sen upeata kau-
pungintaloa, Holmenkollenin
hiihtomäkeä, Bygdön museota
ja Wigelandin puiston veistok-
sia sekä useita kirkkoja. Kolmi-
kymmenmetrinen valaan luu-
ranko Tönsbergissä, kalaretki
luotsilaivalla ja kaatuneiden
muistohalli Stavernissa sekä
kummikaupungin posliinitehdas
olivat myös ennen näkemättö-
miä ihmeitä. Kirkkorakennuk-
sista harvinaislaatuisin oli ne-
likerroksinen loistelas Kongs-
bergin puukirkko maalauksi-
neen. Ja oikein nauratti ajaa
lilliputtijunalla hiihkaivoksen
uumeniin vuoren sisälle tai
kiertää Drammenissa autolla
spiraalitunnelissa. Untuvatyy-
nyn alla nukkuminenkin oli
monelle uusi elämys.

Kansanomaista:

Kuoro esiintyi suomalaisissa
kansallispuvuissa, mikä kiinnit-
ti paikallisen väestön huomiota.
Olimme myös opetelleet Norjan
kansallislaulun, ja sepä vasta
nostikin arvoamme norjalaisten
silmissä. Jokaiseen kirkkoon,
missä esiinnyimme, annoimme
muistoksi vihreän kalkkiliinan.

Norjassa ei ole meikäläisen-
laisia kirkkokuoroja, vaan ai-
noastaan palkattuja kirkkolau-
lajia. Siksi vierailumme herätti
erikoista huomiota. Mukana-
olijoille oli matka tietysti
unohtumaton elämys.

Porsgrunnin raatihuone, jossa kuoro vieraili ja ojensi kaup-
pormestarille muistolahjan.

Keski-Porin kirkkokuoro Norjan matkalla lähdössä

Luxus-Mocca

Kahvin ystäville kol-
jonka täyteläinen ma-
miellyttää jokaista.

Luxus-Mocca 2,5l

KAUPPAHUONE

LIPSANE

Seurakuntien pyhäkoulut kutsuvat

KESKI-PORIN seurakuntalaisille

Seurakunnassamme on paljon lapsia, joilla ei ole tilaisuutta saada sitä siunausta, jonka pyhäkoulu antaa. Syynä on pyhäkoulunopettajapula, mikä tunnetaan erittäin kipeänä mm. Toejoella, Hyvelän Viikillä, Toukarilla ja 5. kaupunginosassa. Seurakunnassamme on varmasti — niin uskomme — runsaasti jäseniä, jotka arvostavat pyhäkoulua ja jotka tahtoisivat tulla yhteiseen työrintamaan pyhäkoulunopettajina. Kehotamme näitä ystäviä rohkaistumaan mielensä ja ilmoittautumaan pyhäkoulunopettajiksi, jotta saisimme pyhäkoulutyön seurakunnassamme laajenemaan siten, että jokaisella lapsella olisi tilaisuus saada elämänsä pyhäkoulun tuoma siunaus. Me opastamme ja koulutamme työhön.

Tervetuloa jaloön työyhteyteen kansamme!

Keski-Porin pyhäkoulutoimikunta:

Paavo Tarna	Lea Kalajoki
pyhäkoulupappi	pyhäkoulusihteeri
puh. 13484	puh. 23957

Näkymiä pyhäkoulutyön saralta

Jeesuksen kastekäskyn mukaan seurakunta on velvollinen antamaan opetusta kasteessa seurakunnan yhteyteen otetuille jäsenilleen. 1800-luvulta alkaen on kirkossamme tärkeinä kasteopetusluottamona ollut pyhäkoulu. Vielä nykyäänkin kokoontuvat lapset sunnuntaisin eri puolilla seurakuntamme pyhäkouluihin. Ei tosin enää opettelemaan lukutaitoa tai kristinoppia — kuten pyhäkoulumme alkuaikoina, vaan eräänlaiseen lastenkirjokoon tai hartaushetkeen. Viime aikoina onkin keskusteltu siitä, pitäisikö pyhäkoulun nimi muuttua lasten jumalanpalvelukseksi. Koska kuitenkin pyhäkoulussamme on opetustehtävä tunnustavasti esillä, niin eiköhän olisi syytä säilyttää perinteellinen pyhäkoulu-nimitys. Ja eikö kirkkomme jumalanpalveluksen tarkoitus ole edelleen koota koko perhe Jumalan sanan kuulemaan.

Nykyään yhä useammat vanhemmat jättävät kasteopetustehtävän seurakunnalle. Monille lapsille pyhäkoulu on se paikka, jossa he ensimmäisen kerran kuulevat kerrot-

tavan Taivaallisesta Isästään ja Vapahtajastaan Jeesuksesta Kristuksesta. Jos lapsi ei kuule Jumalan sanaa, ei voi syntyä uskon-elämäkään. Näin seurakunnan on kannettava vastuu pienistä jäsenistään.

Pyhäkoulutyö perustuu seurakunnan jäsenten vapaaehtoisuuteen. Useat pyhäkoulunopettajat ovat uurastaneet vuosia, jopa vuosikymmeniä, vaivojaan säästämättä lasten parissa. Mutta niin tällä kuin muillakin seurakuntatyön aloilla pätevät sanat: "Eloa on paljon, mutta työmiehiä vähän". Tässä asiassa täytyisi erityisesti vedota nuoriin. Heille avautuu pyhäkoulutyön parissa eräs rikkaimmista ja antavimmista seurakuntatyön kentistä.

Meillä Länsi-Porissa on toiminnassa seitsemän pyhäkoulua. Näissä on yhteensä noin 230 lasta ja 13 opettajaa. Useilla alueilla olisi lapsia tulossa pyhäkouluun, mutta ei löydy opettajaa tai sopivaa koontumapaikkaa. Tällöin tulee helposti ajatelleeksi, että olisi koetteja, jotka avaisivat ovensa pyhäkouluille.

Yhtenä vaikeutena pyhäkoulutyössämme on liian suuret luokat. Tällöin ikäerot lasten keskuudessa ovat suuret ja näin ollen opettajalla on vaikeuksia saada kseen pyhäkoulun kaikkia kiinnostavaksi. Jos opettajia olisi enemmän, voitaisiin pyhäkoululaiset jakaa iän mukaan useampaan eri ryhmään.

Monet voivat ajatella, tarvitaanko enää pyhäkoulua, onhan seurakunnilla erilaiset kerhot lapsia varten. Vaikka suurin osa lapsista käy kerhoissa, he haluavat käydä myös pyhäkoulussa. Näiden kahden työmuodon tarkoituksena ei ole kilpailla keskenään lasten suosiosta, vaan ne tahtovat tukea toinen toistaan ja yhdessä olla johdattamassa lapsia seurakunnan

Keski-Porin pyhäkoulut

- Klo 10 Rukoushuone, Mikonk. 8.
 „ 11 Työkeskus Otsola, Yrjönk. 2.
 „ 11 Länsipuisto 20 A 21 (Veijalainen).
 „ 11 Lyttilän koulu.
 „ 11 Isojoenrannan kerho-talo.
 „ 12 Rukoushuone, Varvink. 4.
 „ 12 Hyvelän Kalliopirtti.
 „ 12 Eteläpoikkik. 30 (Toivonen).
 „ 12 Liisank. 19 B 17 (Ruusu-vuori).
 „ 12 Kuninkaanlahderk. 12 (askarteluhuone).
 „ 13 Ruosniemen kirkkokeskus.
 „ 13 Toejoen rukoushuone.
 „ 13 Puuvillan Kerhoja.
 „ 13 Seurakuntakoti, Itä-puisto 14.
 „ 13 Säveltäjänk. 5.

AIDIT ja ISAT!

Lähetätkää lapsenne oman seurakuntanne pyhäkouluun muistaen Jeesuksen sanat: "Sallikaa lasten tulla minun tyköni".

Teljän pyhäkoulutyö

Olemme olleet kiitollisia siitä, että pyhäkoulunopettajat ovat uskollisesti luvanneet jatkaa työtään. Pyhäkoulut ovat alkaneet 17/9 seuraavasti:

- Klo 9.00 Rautatiepuistik. 4.
 „ 10.00 Kuurojen talo, Tuomarink. 16.
 „ 12.00 Säätäjänk. 1.
 „ 12.00 Väinölän srk. työkeskus.
 „ 12.00 Kartano, Mäntyk. 6.
 „ 12.00 Keskuskartano.
 „ 12.00 Presidentinpuistik. 30.
 „ 12.00 Rauhanpuisto 1.
 „ 12.00 Kalaholman koulu.
 „ 12.30 Mikola, Heinäntie 5.
 „ 13.00 Diakonissakoulu.
 „ 13.00 Esivallank. 35.
 „ 13.00 NNKY Esivallank. 6.
 „ 13.00 Kasvihuoneenk. 16.
 „ 13.00 Kalhunk. 10.
 „ 14.00 Metallikylän kerhohuone.

Näiden lisäksi tulee vielä joitakin kouluja, joista ilmoitetaan myöhemmin seurakuntatiedoissa. Pyhäkoulupastorina alkaneesta syksystä lähtien on pastori Erkki Nurmi, puh. kotiin 14 029 ja virastoon 16 244. Pyhäkoulusihteerinä on nuorisonohjaaja Hilka Vetteranta, puh. 13 148. Heidän puoleensa voi kääntyä pyhäkoulua koskeissa asioissa. Ajatellessamme seurakuntamme lapsirikkkautta ja kokoontuvien pyhäkoulujen määrää toteamme niitä olevan aivan liian vähän. Toivomme tulevaisuudessa voivamme lisätä pyhäkoulujen lukumäärää, jotta voisimme paremmin palvella seurakuntaamme myös tällä työsaralla. Odotamme vanhempien lähettävän lapsensa pyhäkouluhimme. Tervetuloa, lapset!

Raittiusteirien osanottajat Ilmolassa myrskyn runtelemalla alueella telttanpaikkoja etsimässä.

JALANKULKIJA!

älä ryntää ajotielle!

yhteyteen ja näin toteuttaa omalta osaltaan Jeesuksen kaste- ja opetuskäskyä.

Elkö meidän olisi syytä miettiä, olisiko minulla vapaata aikaa käyttääkseni sen näin suureen tehtävään. Riitta Mäkitalo

Palkkatili muuttaa rahat tuottaviksi. Vuoden aikana kertyy myös säästöjä — kuin itsestään. Lisäksi tulee korko. Palkkatilimenetelmällä tarkentuu taloudenhoito ja rahojen käyttö mukavasti ja vaivattomasti. Joka kerta ei halua hakea pankista, vaikka se onkin lähellä...

PALKKATILI OPETTAU JOUTAVAAN RAHANKÄYTTÖÖN.

Palkka mukavasti

Porin Säästöpankkiin

Sadat ilmapallot — myös Porin poikien — kohoavat taivaalle Partaharjun juhlaileirillä viime kesänä.

Kaksivuotiaalle kehtoluokkalaiselle annettavan tervehdyksen kansi.

Pyhäkoulun kehtoluokkatyö

— Pihlavan seurakuntaan perustettiin vuoden 1964 alusta lähtien kehtoluokkapyhäkoulu alle 4-vuotisia lapsia varten, kertoo seurakunnan pyhäkoulu- ja tyttötyön ohjaaja Irma Sorainen.

— Seurakunta tahtoo muistaa heitä ja heidän kotejaan aivan kastehetkestä lähtien. Kohta lapsen syntymän jälkeen vie kättilö tuon tervehdyksen ensi kerran perheen esikoiselle. Siinä on taiteilijan kuvaamana lapsi kolmiyhenteisen Jumalan armohoidosta osallisena. Tervehdyksen sisäisivulla on sanoja lapsen vanhemmille.

Kastehetkellä kotiseurakunta muistaa myös kummit, toivottaen hänelle siunausta tässä tehtävässä. Pienokaisen koti saa niinkään tervehdyksen, jossa mm. sanotaan: "Saattaessanne lapsenne kasteelle Te ilmaiset kiitollisuutenne hyvien lahjojen Antajalle ja halunne kasvattaa hänet Vapahtajamme siunauksen osallisuudessa".

Lapsen täyttäessä yhden vuoden hänen kotiinsa lähetetään tervehdys, jossa kehoitetaan aloittamaan rukous lapsen kanssa. Siinä myös muistutetaan kasteenlahjasta: "Pyhä kaste ei ole vain menneisyyden tapahtuma. Me saamme joka päivä uutta voimaa siitä maaperästä, mihin meidät ksteessa istutettiin".

Kaksivuotiaan tervehdyksessä korostetaan turvallisuuden ja rakkauden merkitystä lapsen kehityksen kannalta.

Kolmivuotiaan tervehdyksessä on jo pieni luku, joka voidaan lukea lapselle. Siinä on myös viittaus vuoden kuluttua alkavaan pyhäkouluun sekä kehoitus kirkkoon jumalanpalvelukseen.

Nelivuotiaalle lähetettävässä kirjeessä on sitten kutsu tiettyyn pyhäkouluun.

Kehtoluokkapyhäkoulutyö tahtoo korostaa, että alle nelivuotiaskin lapsi on Jumalan perheväkeä, jolle kuuluvat Jumalan hyvät lahjat. Hänen hengellistä kasvuaan on vaalittava jo varhain.

Varhaislapsuuden kokemuk-

Tombergin perheessä on kolme pirteää lasta. Kirsti 4-v., Helena 3-v., Jyrki 4 kk. Rouva Tomberg kertoi, että on miellyttävää saada kehtoluokkalaiselle seurakunnan tervehdys vuosittain postinkin välityksellä. Se muistuttaa kotiseurakunnasta, jonka piiriin tulisi saattaa lapset jo varhain.

set jättävät jälkensä koko myöhempään elämään. Lapsen hengellistä tarvetta on ohjattava. Pyhäkoulu vie Jumalan Sanan lasten maailmaan.

Kehtoluokkalaisten määrä Pihlavan seurakunnassa on tätä nykyä noin 450.

Seurakunnan työntekijän pyrkimyksenä on vierailla kehtoluokkalaisten kodeissa. Silloin voidaan kodissa hiljentyä pieneksi hetkeksi elämän kalleimman asian merkeissä.

Kolmas kohteemme oli kansakoulunopettaja Olavi Vaahteran koti. Tapasimme siellä päiväsankarin Juhan, joka täytti vuoden. Rouva Ritva Vaahtera vastaanotti Juhan kehtoluokkalaisten onnitelun. Joimme päiväsankarin kunniaksi syntymäpäiväkahvit.

Toinen vierailumme kohde oli Tuomisen perhe. Terhi-tyttönen, 2-v., poseerasi leikkikalujensa äärellä ja meni välillä piiloon valokuvaajaa pöydän alle. Rouva Pirkko Tuominen sanoi seurakunnan tervehdyksen olevan iloisen yllätyksen.

LEHTOSEN KIRJAKAUPPA

Pihlava, puh. 85 015
Otamme vastaan lehtitilauksia.
Aikaiset tilaukset edullisia.

Lasten vanhemmille:

Pyhäkoulut ja kerhot kutsuvat lapsianne jälleen tänä syksynä. Onnellisessa asemassa ovat sellaisten kotien lapset, joista ohjataan lapset sinne, missä heille kerrotaan lasten ystävistä, Jeesuksesta. Monet ihmiset muistavat läpi elämänsä lapsuuden pyhäkoulun, kerhon tai jumalanpalveluksen sellaisena valoisana kokemuksena, joka ei voi olla vaikuttamatta koko myöhempään elämään.

Pyhäkoulut ja kerhot tahtovat auttaa koteja opettaessaan lapsia tuntemaan Vapahtajansa. Jeesuksen kehoitus "Sallikaa lasten tulla minun tyköni" kuuluu jokaiselle kasvattajalle. Meistä riippuu, saavatko lapset myöskin määräsensä "elämäntehtävää", jota ilman heidän sisäinen ihmisensä ei voi elää. Rohkaistaakamme siis lapsia heidän omaan jumalanpalvelukseensa, pyhäkouluun, sekä kerhoon. Sitten olemme ohjaamassa heidän elämäänsä sille perustalle, joka kestää ja jolle kannattaa elämä rakentaa.

Irma Sorainen

PYHÄKOULUT:

Mäntyluodon pyhäkoulu Säästöpankin kerhohuoneessa: klo 9 pojat yli 9 v., klo 12 tytöt ja alle 9-v. pojat. Opettajina hra Kalevi Forsell, Seppo Kivistö ja rva Elma Forsell.

Kaanaassa Eerontien srk-kodissa klo 12, opettajana rva Anita Malja sekä kerhohuoneessa Juhanintie 10, opettajana rva Mirjam Lähde. Pihlavan kirkolla klo 11.30, opettajina rva Anna Santala ja nti Liisa Santala.

Enäjärven kansakoulussa klo 12, opettajana op. Leena Sankari, rva ja hra Salokangas.

Kyläsaaren srk-talossa klo 11.30, opettajina op. Terttu Mattila, rva Eila Syrjälä ja Seija Toivonen.

Reposaaren seurakunnassa: Saha-alueella, opettajana rva Kerttu Salminen. Seurakuntakodissa, opettajina rva Aili Kasvinen ja nti Marja Grönroos.

V. KEVÄTSALO

Enäjärvi, puh. 85 193

HULDA REKOLA

Ruoka- ja sekatavarakauppa
Pihlava, puh. 85 064

JYLLIN KAUPPA

Omistaa Matti Jylli
Kyläsaari, puh. 86 040

PIHLAVAN TALOUSKAUPPA

Suosittautuu
Puh. 85 009

Pirkon Kauppa

Ytteri, puh. 83 193

Kengät, saappaat, käsiineet ja laukut edullisesti meiltä

KENKÄKAUPPA M. HEINONEN

Pihlava, puh. 85 076

TERVEET TAVAT

Pihlavan seurakunnan tyttöjen toiminta syyskaudella 1967

Tyttökerhot kokoontuvat seuraavasti:

Pihlavan seurakuntatalossa perjantaisin klo 16 pienemmät ja klo 17 isommat.

Kyläsaaren seurakuntatalossa torstaisin klo 16.30 pienemmät ja klo 17.30 isommat.

Mäntyluodossa Säästöpankin kerhohuoneessa keskiviikkoisin klo 18.

Kaanaassa Eerontien kerhohuoneessa keskiviikkoisin klo 16.

Kaanaassa Juhanintie 10 kerhohuoneessa maanantaisin klo 16 pienemmät ja klo 17 isommat.

Pihlavan srk:n poikien ja nuorten kerhot syyskaudella 1967

Pojat: Kyläsaaren srk-talossa kokoontuvat poikien ja nuorten kerhot maanantaisin. Poikien ohjelmakerho alkaa klo 17 ja erilaiset harrastekerhot joka toinen maanantai klo 18.

Pihlavan kirkon kerhohuoneissa poikakerhot tiistaisin. Ohjelmakerho klo 17 ja harrastekerhot klo 18 ja 19.

Mäntyluodossa Porin Säästöpankin kerhohuoneessa poikien ohjelmakerho torstaisin klo 18.

Eerontien srk-kodissa poikakerhot perjantaisin klo 18.

Ytterissä Juhanintie 6 poikakerho perjantaisin klo 17.

Nuoret: Nuorten illat Mäntyluodossa Porin Säästöpankin kerhohuoneessa torstaisin klo 19 ja Eerontien srk-kodissa perjantaisin klo 19.30.

Kyläsaaren srk-talossa kokoontuvat nuoret kerhoiltaan joka toinen maanantai klo 19.

Nuorten kellarikerho Pihlavan sunnuntaisin klo 20.

Väinö Arasto

Sekatavaraliike

Mäntyluoto, puh. 83 245

KIRKKO PORISSA

Pastori Asser Lihongo Pihlavassa.

Suomen Pipliaseura tukee raamatunkäännöstöytä

Suomen Pipliaseura on liittynyt sa Suomessa Suomen Pipliaseuran siihen työrintamaan, jossa monien ja Suomen Lähetysseuran vieraana. maiden raamatutseurat ponnistele. Tällöin hän vieraili myös monissa rat lähetysmaissa vallitsevan ra- seurakunnissa. Ensimmäisenä vie- mattupulan lievittämiseksi. Suomen Pipliaseura osallistuu tähän työhön jälkeen pastori Lihongolla oli Pori, mm. kouluttamalla okavangolaisen jossa hän vieraili Pihlavan seura- pastorin Asser Lihongon Englannis- kunnassa ja puhui myös kirkko- sa raamatunkäännöstöytöön. Pastori illassa Keski-Porin kirkossa.

Varat pastori Lihongon koulutuk- seen Suomen Pipliaseura kerää "Raamattu kuukaudessa"-kerhon avulla. Tässä kirjakerhe jäsenille ei jotta kirjoja, vaan he ovat itse antamassa. Jäseniä on nykyisin jo n. 900, vaikka toiminta aloitettiin vasta helmikuussa tänä vuonna. Suomen Pipliaseura pyrkii saamaan joka seurakuntaan yhdyshenkilön, joka huolehtii asian tunnetuksi te- kemisestä ja kannattajajäsenten hankkimisesta.

Pastori Lihongo vietti kesäloman-

Raamattu bushmannien kielelle

Saksalainen lähetystyöntekijä F. Weich Tsumebista kääntää parhail- laan Raamatun bushmannien kielel- le. Käännöstöytö tapahtuu yhteistoi- minnassa Lounais-Afrikan pääkau- pungissa Windhoekissa olevan halli- tuksen kielitoimiston kanssa, jossa bushmanneilla on oma edustaja. Käännös tulee olemaan ensimmäi- nen tälle kielelle, jota puhuu noin 10.000—15.000 keräilijäasteella olevaa pensastolaista lähinnä Lounais-Afri- kan alueella. Suomen Lähetysseurala on useita työpisteitä bushmannien asutusalueilla. Muun muassa Nkon- gossa on raivattu bushmanneille traktoreilla 143 hehtaaria peltoa, jos- ta kuluneena kesänä on saatu ennä- tysmäinen maissisato. Ambo-Kavan- gon kirkko on järjestänyt erityisen seminaarin työntekijöiden koulutta- miseksi bushmannien pariin.

Ensimmäisten lähetystyöntekijöitten 100-vuotismuistoaktio

Ensi keväänä tulee kuluneeksi 100 vuotta ensimmäisten suomalaisten lähettien lähtemisestä kentälle. Ta- pahtuman johdosta on Helsingin hiippakunnan lähetystyön toimikun- ta suunnitellut järjestettäväksi ke- vällä 1968 hiippakunnan alueelle 100-vuotismuistoaktion, joka on tar- koitus toteuttaa useiden eri seura- kuntien ja lähetysjärjestöjen yhteis- työnä.

Vakavaa kirjallisuutta suuri valikoima

YUORILAINEN Kirjakauppa Oy.

Leiririppikoulun antamia ajatuksia

Tuskinpa koskaan ennen on nuo- rison kiinnitetty sellaista huomio- ta kuin nykyään. Sen on havaittu olevan levottoman ja kapinallisen. Se ei kunnioita perinteitä, jotka ovat vanhemmille rakkaita. Van- hemmat ja kasvattajat ovat ym- mällään. Sanotaan, että nuoriso on toivotonta.

Kuitenkin nuorten käyttäytymi- nen, mihin paheksuva huomio kiin- ty, puhuu, kuinka heitä ei todel- lisuudessa huomata. Heidän on protestoitava, oltava äänekkäitä, että heidät havaittaisiin sellaisina kuin he ovat: ei enää lapsina, mut- ta ei myöskään vielä aikuisina. Rippikouluikäisiä pidetään yleensä lapsina, mutta he joutuvat suorit- tamaan valintoja, joilla on merki- tystä koko tulevalle elämälle. Vai- keus on siinä, että heidän on teh- tävä valintansa monta kertaa yk- sin. Nuori ihmisen haluaa saada turvallisuutta ja tulla hyväksytyk- si. Jos hän ei tätä koe, hänen pet- tymyksensä purkautuu protestoi- vaan käyttäytymiseen.

Rippikoulun virallisena tehtävä- nä on aina ollut kristillisen opetuk- sen antaminen. Aikana, jolloin er- kaantuminen Raamatun sanomast- ja seurakunnasta on tosiasia, rippikoulun merkitys uskomme keskeisten totuuksien opettajana on ratkaiseva. Mutta ajatellamme, että rippikoulu on ainoa kir- kon työmuoto, joka kohtaa useim- mat nuoret heidän elämänsä ja ke- hityksensä suuntaa antavassa vai- heessa, on välttämätöntä tehdä kaikki voitava rippikoulun kehiti- tämiseksi palvelemaan nuorta ih- mistä ja myös seurakuntaa.

Leiririppikoulun paremmuus nor- maaliin iltarippikouluun verrattu- na on ilmeinen. Kahden viikon ai-

kana on mahdollisuus pysähtyä yh- dessä pohtimaan elämän tärkeitä kysymyksiä. Pienissä ryhmissä tapahtuva Raamatun tutkistelu, oppitunnit, laulu- ja rukoushetket ja iltanuotioseurat hiljentävät et- simään vastauksia yhdessä toisten kanssa. Vaikka kaikki kysymyk- set eivät saisiakaan vastauksia, niin se jo merkitsee paljon, kun nuori kohtaa ihmisiä, joilla on aikaa hän- tä varten. Jokainen nuori on otet- tava vakavasti. Sillä hänen ongel- mansa ovat hänelle tärkeitä, on sitten kysymys seurustelusta tai muodin vaatimuksista. Kuuntele- malla ja keskustelemalla nuoren kanssa voidaan auttaa häntä löy- tämään voimavaroja uskosta elä- vään Jumalaan.

Me elämme koulutusyhteiskun- nassa. Rippikoulu on niin tärkeä seurakunnan työmuoto, että siinä tarvittaisiin jatkuvaa koulutusta. Leiririppikoulu ei tässä suhteessa tee poikkeusta. "Isoilla siskoilla ja veljillä" on suuri merkitys leirin onnistumisessa. Mutta heille ei ole järjestetty yleensä mitään koulu- tusta. (Suomen Lähetysseura on tosin pitänyt "isoille" kursseja, joille esim. Teljän rippikoululeirin "isoista" osallistui kaksi tyttöä tä- nä kesänä.) Koulutusta ja uutta ajattelua rippikoulun arvosta tar- vitaan seurakunnan kaikissa eli- missä. Olisi luotava edellytykset rippikoululle, jossa jokainen nuori voisi kokea, että on kysymys hä- nestä.

Rippikoulun antamat haasteet ovat suuret. Aikamme nuori esi- tää ne seurakunnalle. Miten "me todistamme, että Isä on lähettä- nyt Poikansa maailman Vapahta- jaksi" (1. Joh. 4:14).

Erkka Nurmi

Uudet työntekijät esittäytyvät

Työntekijäkaarti vaihtuu jatkuvasti. Länsi-Porin tyttötyönohjaaja on siirtynyt toi- seen toimeen ja Keski-Porin vt. poikatyönohjaaja Ismo Iljanto lähti jatkamaan opin- tojaan. Heidän seuraajansa esittäytyvät alla omin sanoin.

Olen Riitta Mäkitalo, Länsi- Porin tyttötyönohjaaja. Olen syntynyt Keski-Pohjanmaalla Raution pienessä pitäjässä 19. 12. 1945. Päästyäni kansakou- lusta olin lukuvuoden 1962—63 Raudaskylän kristillisessä kan- sanopistossa sekä seuraavan vuoden kansankorkeakoulussa samassa opistossa.

Tämän jälkeen olen suoritta- nut nuorisohjaajatuokinnon Sisälähetysseuran nuorisotyö- tekijäopistossa Pieksämäellä.

Ennen tänne tuloani toimin toista vuotta Kannuksen seura- kunnan nuorisohjaajana. Siel- lä ei ollut aikaisemmin ollut nuorisohjaajaa, joten työ siel- lä oli uranuurtajan työtä.

En usko, että työ täällä Po- rissa olisi sen helpompaa, vai- keudet vain ovat erilaisia. Mut- ta eihän ihminen yksin mitään voi, vain Jumalaan turvaten ja Häntä avuksi huutaen selviy- dymme meille uskotuista teh- tävistä.

sen Nuorison palveluksessa. Syksyllä lähdin Helsingin Raa- mattukouluun, 3-vuotiselle nuo- risonohjaajanlinjalle. Koulusta keväällä -67 päästyäni sain pa- lata Poriin minulle jo ennestään tuttuun seurakuntaan, nyt työntekijäksi. Käytännöllisen harjoitteluni suoritin Mylly- kummun leirikeskuksessa. Si- kaisissa kesällä -65 sekä Hel- singin Raamattukoulun evan- gelioimiskentällä kesän -66 aikana.

Virsikirjamme eräässä virres- sä ovat sanat: "Hätä ja tuska maailman, suurempi on kuin luullaankaan. Ken tahtoo kärsi- vää auttaa?" Tätä hätää koe- taan jo poikienkin keskuudessa. Siksi on tärkeitä viedä myös lapsille ja varhaisnuorisolle sa- nomaa rakastavasta Vapahta- jasta. Uskon, ettei kylvötyö lag- ten, tyttöjen ja poikien parissa ole turhaa työtä. Jumala antaa rukouksin tehdylle työlle kas- vun."

Pentti Heinilä

"Keski-Porin seurakunta on merkinnyt elämänsäni paljon. Jo poikavuosina osallistuin sen piirissä poikatoimintaan erilai- silla päivillä ja leireillä, ja sen nuorisotoiminta oli minulle suu- rena tukena uskonelämäni alku- taipaleella.

Tuona aikana tajusin selväs- ti, ettei ulkonainen kristillisyy- den harjoittaminen riittä, vaan että henkilökohtainen usko Kristukseen on kaiken hengel- lisen elämän ydinasia. Varmuus siitä, että elämä ilman Kristus- ta on varsin puolinaista, ajoi minut valmistumaan Jumalan valtakunnan työhön. Vapahtaja on uskonut evankeliumin levi- tämisen ihmisille, ja siksi jokai- sen uskovan pitää olla tässä työssä mukana kukin omalla paikallaan. Minun tieni johti keskikoulun jälkeen Karkun Evankeliseen Kansankorkea- kouluun, jossa sain syventyä kristillisiin kysymyksiin. Kesän -64 olin Satakunnan Kristilli-

SATAKUNNAN KANSA

joka päivä ilmesty- vä maakunnan suurin päivälehti.

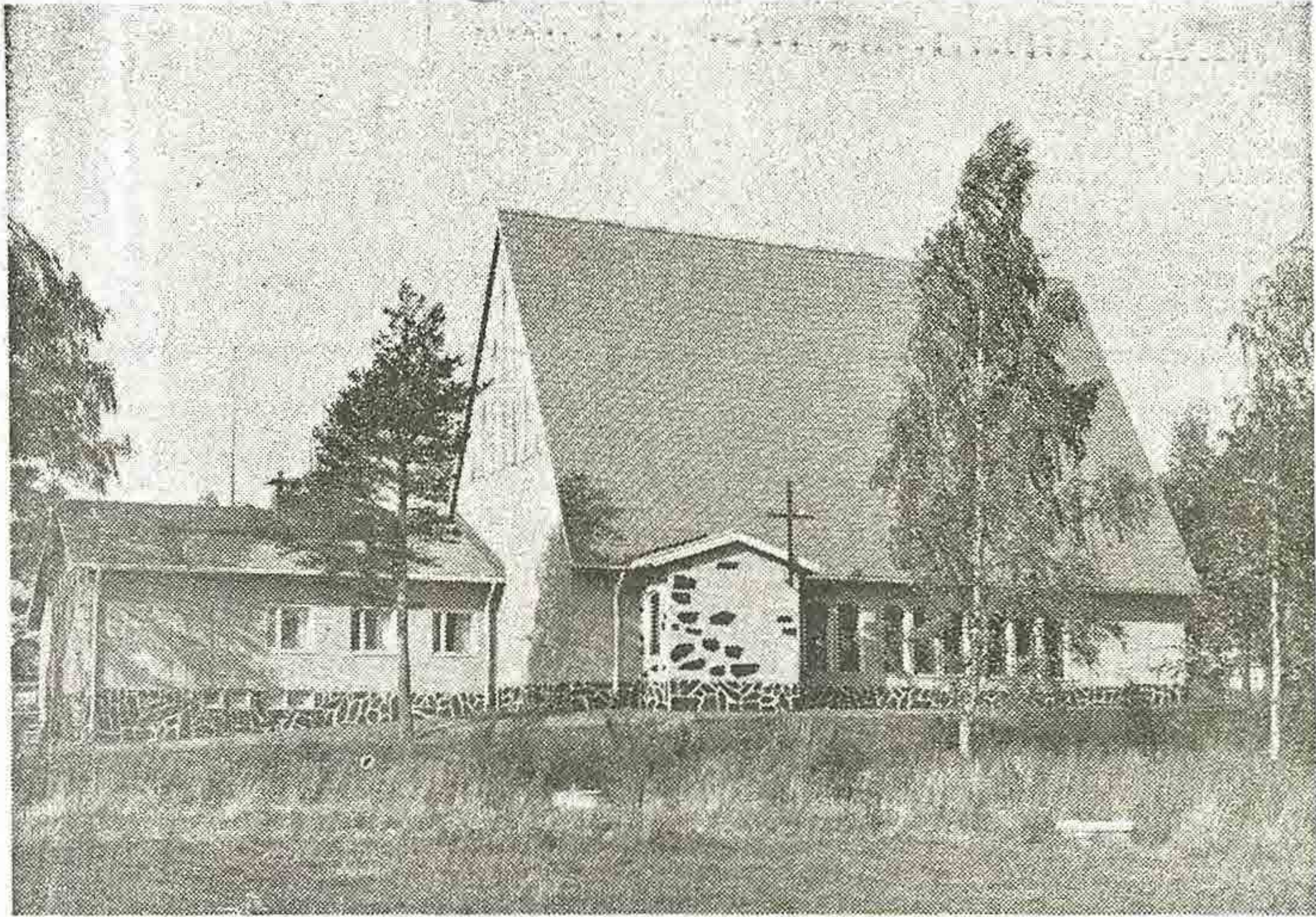
Muistatthän jättää tilauk- senne ajoissa — vuodeksi 1968

Tilaushinta 45,-

Kesän muistot talteen

Kirkkosanomien julisti kevääl- lä valokuvakilpailun kaikille lehden nuorille lukijoille. Kilpai- lun aihe on "Kesä 1967". Kuvat saavat siis esittää kesän tunnel- mia leirillä, retkellä, työssä, hu- vilalla, kaupungin keskellä tai luonnon helmassa. Aihe on siis verraten vapaa. Se saattaa koh- data aivan yllättäen. Parasta liik- kua kamera mukana.

- Kilpailusäännöt:
- 1) Kilpailu on avoin kaikille tä- män lehden alle 30-vuotiaalle lukijoille. Ikäsarjoja on kaksi: alle 15-vuotiaat ja 15—29-vuo- tiaat.
 - 2) Kuvien lukumäärä on rajoit- tamaton. Kuvat eivät saa olla aikaisemmin julkaistuja tai palkittuja.
 - 3) Kuvien tulee olla mustavai- koisia, pohjustamattomia ja lyhimmillä sivalltaan vähin- tään 15 sm leveitä. Valoku- vauspaperin ja pinnan laatu on vapaa. Luonnollisesti on kuvien oltava kilpailijan itse- näisesti ottamia.
 - 4) Kunkin kuvan taakse on merkittävä osanottajan nimi- merkki (ei omaa nimeä). Jos sama kilpailija lähettää usei- ta kuvia, on nimimerkin olta- va kaikissa sama. Jokaiseen kuvalähettykseen on liitettävä suljettu kirjekuori, jossa on ilmoitettava kilpailijan oikea nimi, ikä ja tarkka osoite. Kuoren päälle nimimerkki.
 - 5) Kilpailuun tarkoitetut kuvat on toimitettava Kirkkosano- rien konttoriin seurakuntien taloustoimistoon, Läntinen Raatihuoneenkatu 3, ensi loka- kuun loppuun mennessä. Ku- ren päälle on merkittävä kil- pailun tunnus "Kesä 1967".
 - 6) Kuvat arvostele palkintolau- takunta, johon kuuluvat valo- kuvaajat Matti Halmeenpää ja Altti Helinkö sekä rovasti P. O. Ekko. Palkintoina jae- taan valokuvavälineitä ja tarvikkeita. Tulokset ilmoite- taan osanottajille erikseen ja julkaistaan lisäksi Kirkkosan- omien joulunumerossa.

Pihlavan seurakuntaa sanoin ja kuvin

Pihlavan kirkkoherra
Niilo Suhonen.

Pihlavan kymmenvuotias
kirkkokeskus.

Pihlavan seurakunta levittäytyy Kokemäenjoen ja Pohjanlahden lahdelmien muodostamalle niemelle. Vanhasta maalaiskunnasta siihen kuuluvat Kyläsaaren väkirikas ja alueeltaan laaja kylä, Enäjärven asutuskeskus suorine katuineen ja kauniine taloineen, Uudenkylän ja Aravakylän yhteisöt merenpuolella ja Fleiviikin ranta-

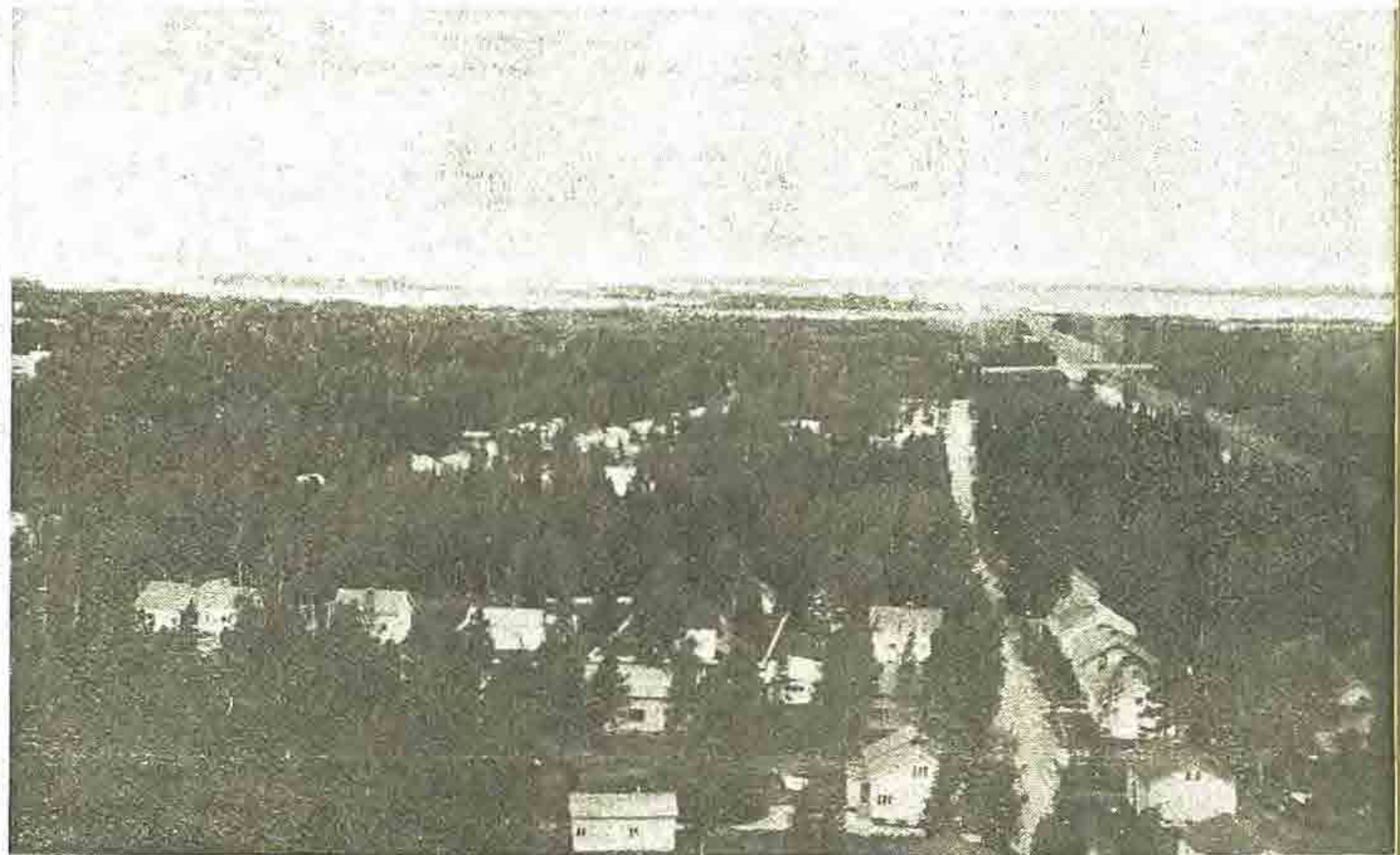
joenpuolella sekä vihdoin alueen keskus Pihlava monine eri asutusalueineen, jotka ulottuvat Uniluodon kärkeen asti ja sulkevat piiriinsä mm. Yyterin ikivanhan kartanon. Samoin kuuluvat Pihlavan seurakunnan alueeseen Yyterin kuulut sanat ja Mäntyluodon satama.

Alueellisesti on Pihlavan seurakunta melko yhtenäinen, mutta samaa ei voitane sanoa asutuksesta. Vanhan maanviljelijä- ja kalastajaväestön hiljaiseloon on alueelle siirtynyt teollisuus samoin kuin Mäntyluotoa hallitseva satama- ja meriliikenne tuonut uutta elämää, paljon uusia ihmisiä ja uusia mahdollisuuksia, mutta myös epäyhtenäisyyttä ja vastakohtaisuuksia. Pihlavan tehtaiden työvoima on suurelta osalta lähtöisin Pohjois-Satakunnasta, sillä Kaunissaaren ja Haminaholman sahojen lopetettua toimintansa (1923, 1924) siirtyi paljon niiden työväkeä Pihlavaan. Samoin aiheutti Äyräpään Pöllä-

kälän sahan alueen jääminen sotien johdosta rajan taakse sen, että Pihlavassa on teollisuuden palveluksessa melkoisesti myös syntyperäisin karjalaisväestöä. Vuorikemia Oy:n suuri teollisuuslaitos on sekin osaltaan saanut aikaan sen, että Pihlavan elinkeinoelämä nykyisin on melkoisen teollisuusvaltaista.

Pihlavan seurakunnan väestö saa siis elämänsä hyvinkin erilaisissa ammateissa toimien: maanviljelyksestä, kalastuksesta, meriltä, satamassa ja eri tehtaissa työskennellen. sekä monenlaisista palveluammateista, jollaisia silti pohjimmiltaan kaikkikin ammatit ovat perusluonteeltaan.

Suomalaisen maalaiskuntien väestö on yleensä olemukseltaan melko homogeenista: on viljelty samoja pelloja, kalasteltu samoissa vesistöissä, tallattu samoja polkuja sukupolvesta sukupolveen. Näin ei asianlaita ole Pihlavassa: kantaväestöön on sulautunut tai sulautumassa aineksia muualta päin Suomea. Edellä mainituista syistä ehkä johtuu, näin miettii ainakin pastori Theodor J. Heininen, joka 1950-luvulla oli useita vuosia pappina Pihlavassa, että "kiintymys rakkaus uuteen kotiseutuun sekä keskinäinen yhteenkuuluvuuden tunne ja vastuu eivät ole kehittyneet niin kuin van-

Kasvavaa meri-Poria, Kaanaan kaupunginosan uutta asutusta. Taustalla Mäntyluoto.

hassa suomalaisessa talonpoikaissyhteisössä".

Kristillisyyden pohjaväriä on näillä seuduilla ollut rukoilevaisuus, esim. Kyläsaari on vanha rukoilevaiskylä. Sinne rakennettiin jo 1910-luvulla yhteisvoimin rukoushuone ja varustettiin se alttarilla ja saarnatuolilla nimenomaan siinä mielessä, että Porin papisto kävisi pitämässä siellä jumalanpalveluksia ja seuroja. Niin tapahtuikin. Hengellisiä tilaisuuksia pidettiin uskollisesti sekä Kyläsaareissa että ennen kaikkea Pihlvan keskustassa, jossa myös oli oma rukoushuone vuodesta 1930 lähtien. Ennen pitkää alettiin kuitenkin pitää välttämättömänä oman papin saamista Pihlavaan. V. 1945 toive toteutui: pastori Aatos Laiho sai kunnian aloittaa Pihlavan oman pappien sarjan. Häntä seurasivat pastori Tapani Pietilä (1950—53) ja pastori Theodor J. Heininen, joka hoiti Pihlavassa papinvirkkaa vuosina 1954—59. Vuodesta 1959 lähtien on sananpalvelijan tehtäviä Pihlavassa hoitanut kirkkoherra Niilo Suhonen.

Aika riensi eteenpäin ja aset-

ti uusia vaatimuksia Pihlavassakin. Oli saatava uusi kirkko, ja monien vaiheiden jälkeen se lopulta valmistuikin. Juhlallinen vihkiminen tapahtui 24. 2. 1957, ja sen suoritti arkkipiispa Salomies monien pappien avustamana. Tilaisuudessa olivat kirkko- ja seurakuntasali ääriään myöten täynnä pihlavalaisia. Kirkkorakennuskompleksin piirsi arkkitehti Olof Küttner, ja hänen työstään on monta kertaa lausuttu tunnustuksen sanoja. Temppele on suunnittelultaan koruton, mutta silti juhla- ja pyhään käyttöönsä varsin sopiva.

Vuonna 1961 tammikuun 1. päivänä Pihlava virallisesti ju-

listettiin omaksi seurakunnaksi. Oli saatava uusi kirkko, ja kaksi vuotta myöhemmin syyskuun 22. päivänä uuden seurakunnan ensimmäinen kirkkoherra Niilo Suhonen juhlallisesti asetettiin virkaansa. Hän oli tosin hoitanut sananpalvelijan tehtäviä Pihlavassa sitä ennen jo yli neljän vuoden ajan ja hoitaa niitä kirkkoherrana tälläkin hetkellä.

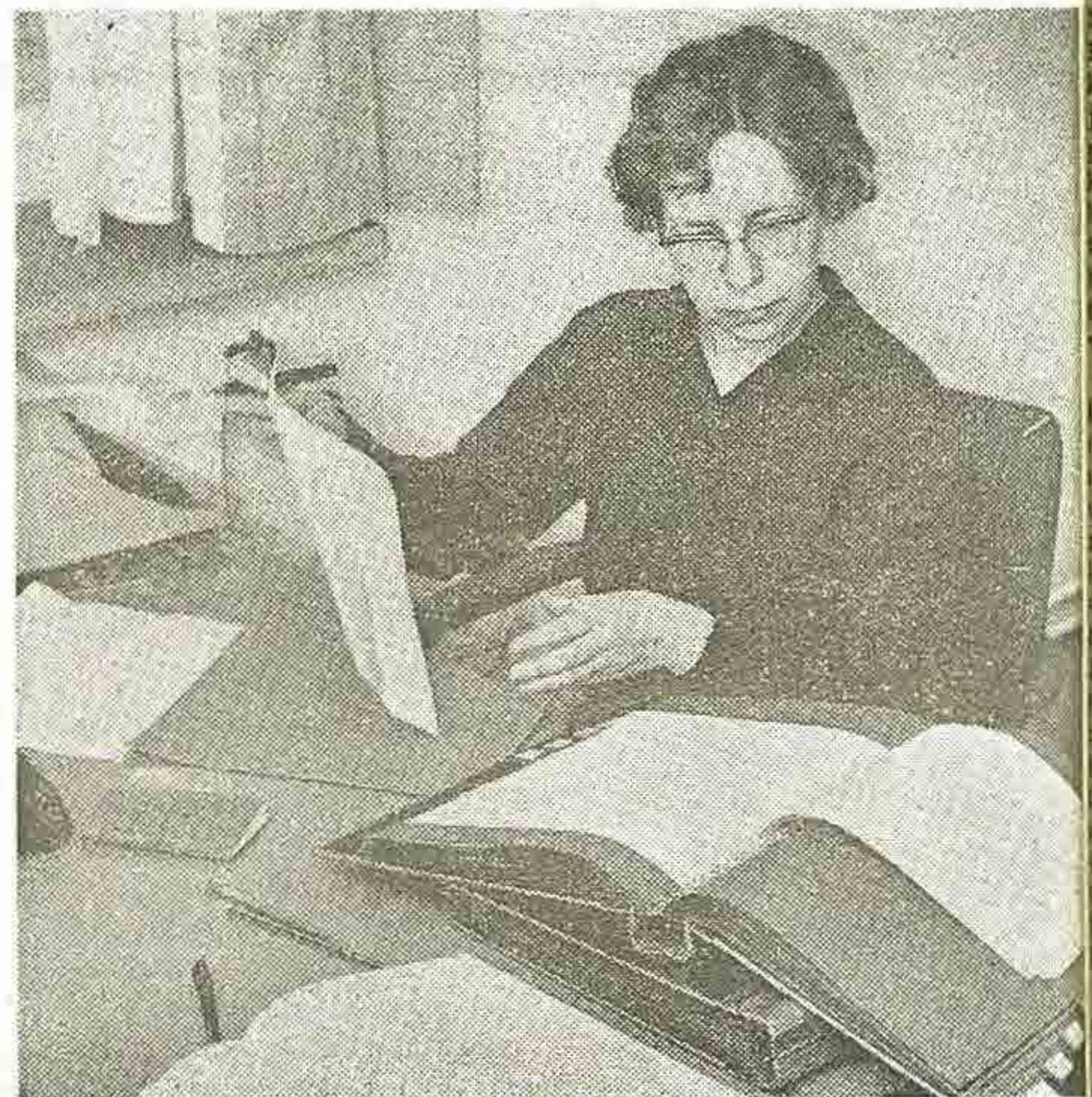
Vuonna 1963 joulukuun 19. päivänä oli Pihlavan seurakunnan elämässä taas merkkipäivä. Silloin nim. asessori A. F. Salminen vihki käyttöön Kyläsaaren uuden seurakuntatalon. Se sijaitsee Porin—Mäntyluodon vanhan maantien varressa. Aikaisemmin oli samalla tontilla

Kirkon kättekappelin seinää juhlistaa vuorineuvoksetar Maire Gullichsenin lahjoittama, nuorena kuolleen taiteilijan Maire Konkan mosaiikkityö.

TÄRKEÄ ON TÄMÄ SÄE:
ÄLÄ KULJE ELLET NÄE

Rouva Eila Torikka palvelee kirkkoherranviraston asiakkaita.

KIRKKO PORISSA

Vilkas toimintakausi takana Pihlavan srk:n nuorilla

Nuorten kesätoimintakausi aloitettiin Lyttilän Louhirannassa kesäkuun ensimmäisellä viikolla. Kuten tiedämme, Louhiranta sijaitsee Ilmolan välittömässä läheisyydessä, on Porin srk:n yhteyteen ja sopii sijaintinsa puolesta hyvin myös Pihlavan srk:n nuorisos kesäisten veneretkien kohteeksi. Keskiyökoillat klo 18–23 ja sunn. seudut, lauant. klo 18–sunnunt. klo 15 oli varattu nuorten retkien ajankohdiksi. Matkoista, ruoasta ja yöpymisestä joutuivat ruoret ohjaajineen itse huolehtimaan. Keskiyökoillatoina oli järjestetty edestakainen moottorivenkuljetus Kivinin ja Halssin rannoista. Nuorisoa oli mukana veneessä keskim. 30–40 henkeä. Perillä oli mahdollisuus monipuoliseen toimintaan, kuten lentopallon pelaamiseen, saunomiseen ja uintiin. Ja loppuillasta hiljennettiin utahartauteen.

Juhannuksen aikaan oli nuorisolla mahdollisuus leiriytyä myös Junnilassa. Leiri alkoi aattona ja päättyi sunnuntaina iltapäivällä.

Kesäkuun puolivälissä kirkon nuorisopäiville Helsinkiin Pihlavan kirkon edestä lähtevästä tilausautosta oli jo varhain keväällä varattu 45 paikkaa, mukaan lähti 70. Marka tehtiin porilaisten kanssa yhdessä kahdella linja-autolla.

Heinäkuussa käytiin Nuorten Päivillä Jyväskylässä ja Tampereella.

Kaukaisimmat paikkakunnat, joissa Pihlavan srk:n nuoret saivat kesän aikana vierailua, olivat Tromsø ja Alta Norjassa. (Lapin retkestä kerrottaneen tarkemmin toisaalla lehdessämme).

Alun kolmattakymmentä Pihlavan srk:n poikaa sai viettää elokuun alussa ikimuistoisia hetkiä Partaharjun V kansainvälisellä juhlaleirillä. Mainittakoon tässä yhteydessä, että Pihlavan srk:n pojat voittivat siellä järjestetyn arkkiihikkokunnan srk:ien poikaosastojen välisen lähetystietokilpailun ja tulivat kolmanneksi koko maata, eli lähes 200 joukkuetta käsittävässä maastossa suoritettussa lähetystietokilpailussa. Onneksi olkoon.

PIHLAVAN PYÖRÄ JA URHEILU

Erilaisia polkupyörän valaisimia hyvä valikoima.

Puh. 85 218

Pihlavan srk:n vanhustenkerhot ja seurakuntapiirit

Kyläsaaren vanhustenkerho kokoontuu Kyläsaaren seurakuntatalossa kerran kuussa, joka kuukauden ensimmäisenä tiistai.

Mäntyluodon vanhustenkerho kokoontuu Merimielähetysasemalla myöskin kerran kuussa, kuukauden ensimmäinen torstai.

Pihlavan vanhustenkerho aloitti toimintansa tämän vuoden toukokuussa ja on kokoontunut kerran kuussa kesän ajan. Kokoontumiset jatkuvat joka kuukauden viimeinen torstai.

Vanhustenkerhot ovat päiväkerhoja klo 13–14.30.

Pihlavan seurakuntapiiri kokoontuu seurakuntatalossa keskiviikkoiltoisin.

Kyläsaaren seurakuntapiiri joka toinen perjantai-ilta Kyläsaaren seurakuntatalossa.

Yterin seurakuntapiiri kokoontuu kodeissa iltoisin joka toinen perjantai.

Enäjarven seurakuntapiiri myöskin kodeissa joka toinen tiistai.

Mäntyluodon merimieslähetyssempeluseura kokoontuu keskiviikkoiltoisin.

Pihlavan kirkkokuoron harjoitukset maanantaisin klo 19 srk-talossa.

KYLÄSAAREN TALOUSKAUPPA

Kyläsaari, puh. 86 086

ELINTARVIKKEET TEKSTIILIT RAUTATAVARAT

edullisesti

VALINTAMYYMÄLÄ

ONNI NORDMAN

Pihlava, puh. 85 247
Kotiinkuljetus

Kirkonkäynti helpottuu. Uudelta kirkkotieltä on Pihlavan kirkkoon rakennettu sisäänkäynti maavaraesine portaitten ja valaistuksineen. Toivottavasti portaat kuluvat ahkerassa käytössä.

la sijainnut edellä mainittu Kyläsaaren vanha rukoushuone, mutta se ei enää vastannut ajan vaatimuksia, ja siksi se purettiin. Uuden rukoushuoneen kirkkosaliin mahtuu satakunta henkeä, mutta tilaa saadaan helposti lisää avaamalla viereisten huoneiden kokoon työnnettävät väliseinät. Tätäkin työpistettä pidetään ulkonaisilta puitteiltaan varsin onnistuneena. Uusi seurakuntakoti on käynyt kyläsaarelaisille varsin tutuksi ja rakkaaksi paikaksi.

Kirkkoherra Suhonen on monessakin yhteydessä korostanut, että erityisen tärkeää seurakuntaelämässä on yhteyden ja kosketuksen löytäminen työntekijöiden ja seurakuntalaisten välillä. Ihannetila on luonnollisesti kaukana, se on kaukana jokaisen seurakunnan elämässä, mutta varmaa on, että Pihlavassa on paljon niitä, joilla oma seurakunta ja kaikki, mikä sen elämään kuuluu, on kallis asia.

Suunniteltu virasto- ja virka-asuntotontti kirkkoa vastapäätä saa vielä toistaiseksi olla tyhjillään, sillä kirkkovaltuusto antoi rakennussuunnitelman tällä erää raueta.

Pihlavan iloinen kirkkokuoro laulujuhlamatkalla.

Pihlavan kirkkokuoro

Varsinaisesti järjestäytyntä hengellistä kuorotoimintaa ei ennen oman seurakunnan perustamista ole Pihlavan alueella ollut. Jonkin verran työtä asian hyväksi on sentään näilläkin seuduilla tehty jo vuosikymmeniä. V. 1919 A. Ahlström Oy. luovutti jumalanpalveluksia ja rippikoulun pitämistä varten vanhan kansakoulurakennuksen, jonka luokka v. 1930 varustettiin penkein, saarnatuolein ja alttarein. Näin saatiin vaatimaton, mutta varsin käyttökelpoinen rukoushuone. Opettaja Paavo Korhonen toimi niihin aikoihin Pihlavassa sopimuspalkkaisena kanttorina, ja hän kokosi ryhmän laulajia, jotka esiintyivät seurakunnallisissa tilaisuuksissa. V. 1945 perustettu ja toimintansa aloittanut sekakuoro Pihlavan Laulajat avusti jumalanpalveluksissa juhlapyhinä ja muissakin seurakunnan tilaisuuksissa esiintyen niin rukoushuoneessa kuin sittemmin valmistuneessa Pihlavan kirkossa ja aaden tästä seurakunnalta rakoudellista tukea toiminnalleen. Myös opettaja Joel Itäkyllän johtama Pihlavan Mieskuoro ja torvisoittokunta ovat omalta osaltaan olleet juhlitsemassa erityisesti itsenäisyyspäivän jumalanpalveluksia. Porista käsin supistui kirkkomusiikin hoito kanttorin pitämiin virsilauluharjoituksiin, joista on annettava täysi tunnustus, sillä Pihlavan seurakuntalaisten virsisävelmien tuntemus on verraten laaja.

Opettaja Korhosen jälkeen hoiti kanttorin tehtäviä Pihlavassa sähköasentaja Mikko Sorvoja aina siihen asti, että 1.1.1961 perustetun Pihlavan seurakunnan vakinaisen kanttorinurkuri Jaakko Torikka astui virkaansa 1.6.1962. Tällöin sai myös seurakunnan kirkkomusiikki vakinaistuneet muotonsa. Samana vuonna 10.9. kokoontui Pihlavan seurakuntataloon kirkkolaulun ystäviä perustamaan kirkkokuoroa. Hanketta kannatettiin lämpimästi, ja niin Pihlava sai kirkkokuoron. Vuotta myöhemmin kuoro rekisteröitiin viralliseksi yhdistykseksi vahvistettuna sääntöineen, ja v. 1964 se liittyi jäseneksi Suomen Kirkkokuoroliittoon.

Kuoro on alusta alkaen toiminut vireästi jäsenmäärän ollessa 30 paikalla. Ensi sijaisesti kuoro on pyrkinyt rikastuttamaan seurakuntaelämän keskeistä tapahtumaa, päivä-

jumalanpalvelusta. Tämän vuoksi ovat ohjelmaan alusta alkaen kuuluneet johdantovuorolaulut. Lisäksi kuoro on järjestänyt kirkossa omia laulajaisia joka vuosi adventtina ja pitkäpäperjantaina. Kuoron omina solisteina ovat esiintyneet mm. Maija-Liisa Sahakari, Juhani Kause ja Nilo Suhonen. Jokakesäiset kirkkolaulujuhlat Satakunnan piirissä ja Turun Arkkiihikkokunnassa sekä koko maata käsittävät hengellisen laulun juhlailaisuudet ovat kuuluneet kuoron ohjelmaan ja varmasti osaltaan virkistäneet ja innostaneet laulajia. Kunnalliskodissa ja sairaaloissa on kuoro vuosittain vierailut.

Pihlavan kirkkokuorolla on siis hyvin laa a työkenttä seurakunnassa. Laulajien oma innostus ja ahkeruus ja kuoron hyvä yhteishenki tekevät kuitenkin laajankin ohjelman toteuttamisen mahdolliseksi. Nyt alkavana laulukautena päätapahtumat tulevat olemaan kuoron 5-vuotisjuhla ja ensi kesäksi Pohjois-Suomeen ja Norjaan suunniteltu virkistys- ja tutustumismatka.

Virsilaulua harjoitetaan melko paljon eri puolilla seurakuntaa viikoittain kokoontuvissa seurakuntapiireissä. Samoin on virsilauluhetkiä järjestetty kesällä seurakunnan äitileireillä ja kodeissakin.

J. T.

Pihlavan Halssin rannan idylliä.

KIRKKO PORISSA

Teljän Seurakunnan syyskalenteri

Jumalanpalvelus pyhisin klo mattomien piirien kokoontumisi, ettei toimituksista kodeissa 10 seurakunnan väliaikaisessa sista sekä hartaushetkien ja eikä muuallakaan tule mitään kirkossa Väinölässä. Sivujumal- seurojen pitämisestä ilmoite- lanpalveluksia NNKY:n huo- taan Porin kaikissa päivälehdis- neistossa Esivallank. 6 sunnun- sä lauantaisin. Kaikki piirit ovat ta na 24.9., 12.11. ja 17.12., kaikille avoinna. Teljän meri- Piinmäen koulussa 15.10. ja 26. mieslähetyspiiri kokoontuu kes- 11 sekä kuurojen huoneistossa kiviikkoin klo 18.30 Yrjön. Tuomarink. 16.1.10., 5.11. ja 27:ssä ja samassa paikassa englanninkielinen raamattupiiri perjantaisin klo 20.

Lähetystyön tukemiseksi toi- maseita lähetyspiirejä: Tors- ta sin klo 19 rukoushuoneessa Mikonkatu 8 ja Kalaholmassa eri kodeissa. Torstaisin kokoon- tuu, myös lähetyspiiri päiväpiiri eri kodeissa. Väinölän lähetys- piiri on keskiviikkoin klo 19 seurakuntatalossa; keskiviik- keisin kokoontuu myös lähetys- sen hyväksi toimiva kotilähe- tyspiiri Uudenkoiviston kodeis- sa. Pinomäen lähetyspiiri on tiistaisin kodeissa. Lisäksi on joitakin pienempiä lähetyspiirejä ja uusia toivotaan syntyvän. Teljän seu- rakunnan oman, Okavangolla toimivan nimikkolähetin, Seija Hrvärisen, kannatuspiiriin on liittynyt noin kaksisataa jäsen- tä. Uusia kannattajajäseniä odotetaan. Entiset ottanevat jälleen uuden kannatuskirjasal- kun ensi vuotta varten. Rahas- tonhoitajana on kirjanpitäjä, neiti Aune Hyyti.

Diakoniapiirejä kokoontuu Väinölässä, Uudellakoivistolla ja rukoushuoneessa Mikonkatu 8 B. Niistä vastaavat lähinnä diakonissat, joiden hoidossa ovat myös Väinölässä, Uudella- koivistolla sekä Mikonkatu 8:ssa ja Rauhanpuisto 1:ssä ko- koontuvat vanhuksille tarkoite- tut hopeakerhot. Kaikkien yllä mainittujen ja vielä mainitse-

si, ettei toimituksista kodeissa

korvauksia.

Monipuolisesta lapsi- ja nuo- risotyöstä antavat työntekijät auliisti tietoja. Teljän seura- kunnan vakinaisten työnteki- jöiden osoitteet ovat Kirkkoher- ra Torsti Kanerva, Pohjois- kauppatie 3 A, puh. 18 314, kappalainen Aatos Laiho, Ete- läpuisto 19, puh. 17 057, viralli- nen apulainen Erkki Nurmi, Jaakontie 18, puh. 14 029, kant- tori Heino Kantola, Itsenäisyy- denkatu 28 B, puh. 14 331, dia- konissa Taimi Eskola, Väinölän seurakuntatalo Päkintie 1, puh. 24 331, diakonissa Leila Lauri- la, Säästäjäntie 1, puh. 24 563, diakonissa Aili Kallio, Itsenäis- yysdenkatu 28 B, puh. 12 938, tyttötyönohjaaja Tyyne Koske- la, Rauhanpuisto 1, puh. 14 992, tyttötyönohjaaja ja pyhäkou- lusihteeri Hilka Vetteranta, Satakunnankatu 6 C, puh. 13 148, poikatyönohjaaja Pauli Leppiniemi, Säästäjäntie 7, puh. 24 880. Kirkkoherranvirastossa työskentelevät rouva Helmi Yli- nen, puh. kotiin Koivistonluo- toon on 23 822, ja neiti Marjat- ta Randen, Varikontie 25, puh. 14 896. Kirkkoherranviraston puhelin on 16 244 ja osoite Länt. Raatihuoneenk. 3. Kirk- koherran virkahuoneeseen on puh. 12 401. Seurakuntien yh- teinen sairaalapappi on Raimo Linnamäki. Osoite Koivulantie 6, puh. 24 894. Mainittakoon, että yksi papinvirka ja toisen poikatyönohjaajan virka ovat vailla viranhaltijaa.

Seurakuntien ja työntekijöi- den puhelimit löydetään Porin puhelinluettelosta hakusanan "seurakunta" kohdalta.

Teljän tyttötyö

Seurakunnan kesäinen tyttötyö eroaa hyvin paljon talvityö- kautena tehtävästä. Syys- ja kevätkautena tytöt kokoontuvat pääasiassa säännöllisiin kerhoiltoihinsa. Kesällä sen sijaan leiri- ja retkitoiminta luo rungon kesätyölle. Niinpä jälleen ku- lunut kesä antoi tytöille mahdollisuuden virkistäytyä luonnon helmassa. Ehkä kaikkein mainittavin on tyttöjen retki Ahve- nanmaalle, joka tehtiin yhdessä Keski-Porin tyttöjen kanssa. Matkaan lähdettiin 19.6. klo 7.00. Aikaisesta aamusta huoli- matta tytöt olivat reippaina ja innostuneina matkaan lähdössä. Eikä ihme, sillä odottihan heitä mm. laivamatka Paraisilta Maarianhaminaan. Monille tuo laivamatka oli ensimmäinen. Perillä olimme leiriytyneenä Bomarsundin leiriytymisalueella. Nähtävyyttä siellä olivat historialliset linnoitusrauniot. Bo- marsundista käsin teimme kahden päivän aikana retkiä eri puolille tutustuen saaren kauniiseen luontoon ja nähtävyyksiin, joista mainittakoon mm. Kastelholman linna. Paluu tapahtui 22.6. Vaille arvoaan eivät myöskään jää leirit ja lyhyet päivän ja kahden päivän retket, joille tytöt ovat osallistuneet. Kesä on mennyt, ja jälleen aloitetaan uutta työkatta kerhotoiminnan merkeissä. Tyttökerhot kokoontuvat seurakunnassamme syys- kautena seuraavasti:

Kalaholman koulu: to klo 17 alle 10-v. ja klo 18 yli 10-v.

Kartano Mäntyk. 6: ke klo 15 alle 7-v. klo 16 7—9-v. ja klo 17 yli 10-v.

Väinölän seurakuntatyökeskus: ma klo 16 alle 10-v. ja pe klo 17 yli 10-v.

Säästäjäntie 1: ma klo 17 alle 10-v.

Uudenkoiviston koulu: ke klo 18 yli 10-v.

Kasvihuoneenk. 16: ma klo 17 yli 10-v.

Pinomäen koulu: pe klo 17 kaikenikäiset

Presidentinpuistik. 30: to klo 18 alle 12-v.

Rautatiepuistik. 4: ma klo 16 alle 10-v. ja klo 17 yli 10-v.

Keskuskartano: ma klo 18.30 yli 10-v. ja ke klo 18.00 alle 10-v.

Koivulantie 6: ke klo 16.30 alle 10-v. ja klo 17.30 yli 10-v.

Yrjönkatu 27: ma klo 18 yli 10-v.

Diakonissakoulu: pe klo 17 kaikenikäiset.

Rauhanpuisto 1: to klo 16.30 kaikenikäiset.

Äestäjäntie 6: ma klo 17.30 kaikenikäiset.

Tyttökerhot ovat aloittaneet toimintansa 18.9. lähtien. Ai- noastaan Rauhanpuisto 1:n ja Äestäjäntie 6:n kerhot alkavat vasta lokakuussa. Tyttötyön vastuunkantajina ovat nuorisoi- ohjaajat Tyyne Koskela, puh. 14 992 (vastaava), ja Hilka Vetteranta, puh. 13 148. Toivomme teidän vanhempien lähet- tävän lapsenne näihin kerhoihin. Tervetuloa tytöt!

Teljän poikien kerhot kokoontuvat syksyn aikana seuraavasti:

Kerhopaikka	päivä	klo	ikä
Jaakontie 18	ma	16.30	a. 12-v.
Jaakontie 18	ma	17.15	y. 12-v.
Säästäjäntie 1	ma	18.30	y. 10-v.
Diakonissakoulu	ma	18.00	a. 12-v.
Kartano	ma	17.30	a. 10-v.
Väinölä	ti	17.00	a. 12-v.
Väinölä	ti	18.00	y. 12-v.
Rautatiepuistik. 4	ti	17.00	y. 12-v.
Rauhanpuisto 1	ti	17.00	y. 10-v.
Kasvihuoneenk. 16	ke	17.00	a. 12-v.
Kasvihuoneenk. 16	ke	18.00	y. 12-v.
Presidentinpuistik. 30	ke	17.00	a. 12-v.
Presidentinpuistik. 30	ke	18.00	y. 12-v.
Rautatiepuistik. 4	ke	17.00	a. 10-v.
Liisankatu 30	ke	18.00	y. 13-v.
Keskuskartano	to	17.00	a. 12-v.
Keskuskartano	to	18.00	y. 12-v.
Säästäjäntie 7	to	16.30	a. 12-v.
Kalhuntie 10	to	17.00	a. 12-v.
Kalhuntie 10	to	18.00	y. 12-v.
Yrjönkatu 27	pe	17.00	a. 12-v.
Yrjönkatu 27	pe	18.00	y. 12-v.
Presidentinpuistik. 30	pe	17.00	a. 12-v.
Kartano	pe	17.00	a. 12-v.
Kartano	pe	18.00	y. 12-v.
Väinölä	pe	18.00	y. 12-v.

Kerhojen alkamisista ilmoitetaan tarkemmin seurakunta- tiedoissa.

TELJÄN NUORTEN SYKSYN VIIKOTTAINEN TOIMINTA:

Maanantaisin nuorten illat klo 19 Väinölässä

Tiistaisin rukouspiiri klo 20 Rautatiepuistik. 4

„ nuorten kitarakuoron harjoitukset klo 17.30,

Yrjönkatu 27

Lauantaisin nuorten illat klo 19.30 Yrjönkatu 27, ellei toisin ilmoiteta seurakuntatiedoissa

Muusta toiminnasta mainittakoon:

Maakunnalliset nuorisopäivät 12.—15.10.

Nuorisoiilta 21.10. Mikonk. 8, Heinolan seurakunnan nuoria vierailee.

Nuoret osallistuvat lähetyspäivään 22.10.

Lähetysjuhlat 3.11. klo 19 Mikonk. 8. Tilaisuudessa vierailee mm. past. Sakari Pinola.

Seurakuntien yhteinen nuorisoiilta 11.11. klo 19 Mikonk. 8.

Raamattuleiri Junnilassa 18.—19.11.

Seurakuntien nuorten järjestämä itsenäisyysjuhla 6.12. Mikonk. 8.

Teljän nuorten joulujuhla 16.12. klo 20 Mikonk. 8.

Minkäs Veturi-Ville
mahtaa sille,
että Kolari-Kalle
jää junan alle!

**Ai, Ai
uusi atria
tosi lenkkiä
päästä
päähän**

Ainoa lenkki,
jossa on tuoteseloste ja
Lihateollisuuden
myöntämä tekumerkki.

Herran taistohon rohkeaan MAAKUNNALLISET NUORISOPÄIVÄT Porissa 12.—15.10.

Teini- ja	Tilaisuudet:
nuorisokokous	12.10. klo 19.30 Tyttölyseossa
Nuorisokokous	13.10. klo 19.30 Mikonkatu 8
Nuorisokokous	14.10. klo 19.30 — „ —
Jumalanpalvelus	15.10. klo 10.00 Väinölän kirkossa
Ramattutunti	15.10. klo 15.00 Mikonkatu 8
Sanan ja sävelen juhla	klo 16.00 — „ —

Tilaisuuksissa puhuvat past. Matti Hakalisto, Sakari Pöyhönen, Raimo Rantala, nuorisosiht. Eemeli Nyssölä sekä seurakuntien työntekijöitä. Lisäksi nuorten kuoro ja nuorten puheenvuoroja.

Teljän Srk:n nuorisotyö

Viestejä Länsi-Porista

KIRKKO PORISSA

Tämänsykyistä toimintaa sa, jotta yhä useammat löytäisivät tiensä oman kirkkotalon piiriin.

seurakunnassamme sävyttävät erityisesti uskonpuhdistuksen muisto. Siksi seurakuntalaisia kehoitetaan omakohtaiseen raamatuntutkiskeluun ja ottaamaan osaa järjestettäviin tilaisuuksiin, joissa Sanaa viljellään. Raamatun sana on edelleen seurakunnallisen elämän ehdoton edellytys ja voimantekijä.

YHTEINEN JUMALAN-PALVELUS kokoaa seurakunnan eri tahoilla tapahtuvan toiminnan yhteen. Siinä näkyy seurakuntalaisten ilo, mutta myös ahdistukset. Sydämet saavat avautua Pyhän Jumalan edessä apua etsimään, mutta ne saavat myös kiittää siitä, että meillä on Jumala, joka kuulee huokaukset. — Älköön tie kirkkoon unohtua!

SEURAKUNTAPIIREISSÄ ja erilaisissa pienemmissä harastuspiireissä on otollinen tilaisuus tarkastella elämän kysymyksiä ja etsiä niihin valoa Jumalan sanasta. Tällaiset piirit kokoontuvat myös kodeissa eri puolilla seurakuntaa, ja yleisinä tilaisuuksina niihin on vakaistaan lauantaisin paikallispää pääsy kaikilla. Viimeksi mainittua seikkaa on ehkä syytä korostaa näin syksyn alkaessa.

SEURAKUNNAN TYÖNTEKIJÄT ja erilaisiin luottamustehtäviin valitut tarvitsevat myös seurakuntalaisten esirukousta voidakseen suorittaa ne tehtävät väsymättä, jotka heille on uskottu. Rukous toisten puolesta on omiaan hävittämään myös katkeruuden, joka syystä tai toisesta uhkaa perin helposti valloittaa mielen.

JA LOPUKSI: Seurakunnallisesta toiminnasta saat jonkinlaisen kuvan seuraamalla kirkollisia ilmoituksia, jotka julkaistaan lauantaisin paikallisissa lehdistä. Löydät varmasti itsellesikin niistä kutsun seurakuntayhteistyön.

Kirkkokuoromme

Länsi-Porin seurakunnassa on kuorotoimintaa harrastettu vuodesta 1961 lähtien. Mainitun vuoden syyskuussa näet aloitti toimintansa nykyinen kirkkokuoro. Ensimmäiseen harjoitukseen kokoon tuli yhdeksäntoista kuorolaulusta kiinnostunutta seurakuntalaista. Suurin piirtein samat laulajat muodostavat vielä nykyisinkin kuorolaisten kantajoukon. Yhteinen harastus on vuosien varrella muodostunut kuorolaisia yhdistäväksi tekijäksi. Jäsenmäärässä on tapahtunut pientä lisäystä, kokonaisvahvuuden ollessa nyt kolmenkymmentä laulajaa.

Toiminnan piiriin ovat kuuluneet esiintymiset jumalanpalveluksissa ja muissa seurakunnan tilaisuuksissa. Omia sävelhartauksia kuoro on myös järjestänyt. Erikoisesti voi mainita kirkkolaulujuhlat, joihin on vuosittain osallistuttu. Ne ovat samalla olleet myös virkistystilaisuuksia, joissa laulajat ovat saaneet kokea suurta juhlaa tuntua.

Alkaneena syysaika on tarkoitettu järjestämään adventtiper ensimmäisen adventtisuunnun- tain iltaa. Kuoro harjoittelee tiistaisin klo 19–21 Länsi-Porin kirkon seurakuntasalissa.

Oman lisänsä seurakunnan toimintaan on antanut myös kahden vuoden ajan toiminut lapsikuoro, joka on esiintynyt jumalanpalveluksissa, perhekerhoissa, kerholais- ten järjestämässä tilaisuuksissa, vierailut vanhainkodeissa ja sairaaloissa. Tämänkin kuoron harjoitus on kerran viikossa. Jäseniksi otetaan 8–15-vuotiaita laulutoisia tyttöjä ja poikia — J.K.

NUORET TOIMIVAT

Näin syksyn kynnyksellä on syytä huoda pikainen silmäys menneeseen kesäkauteen. Kesä koko naisuudessaan oli pyöreä kuin pallo. Pallo näytteli muutenkin hyvin näkyvää osaa seurakunnan eri puolilla tapahtuneesta toiminnasta, jopa siinä määrin, että se sai toiset lausumaan: Miksi aina vain lentopalloa? Eihän se pelkästään lentopalloa ollut, vaan niinäkin iltoina, jolloin pelaaminen vei pääosan ajasta, hiljennettiin myös kuuntelemaan, mitä Jumalalla sil- la kertaa oli sanottavaa. Ilta- uo- tiolla lauletti virret ja laulut olivat omalta osaltaan lähentämässä mieltä ja sydämiä Vapahtajaan ja Herraan Jeesukseen Kristukseen.

Ihmisen taipumus rytmittää elämänsä vuodenaikojen mukaan tuli selvästi näkyviin kesätoimintaan osallistuvien lukumäärissä. Keski- viikkoisin suoritettujen polkupyörä- retket Preiviikin seurakuntatalolle keräsivät alkukesästä melkoisen katraan, joka nuorten riemuksi, mutta muiden tiellä liikkujien har- maksi kerran viikossa valtasi het- keksi Preiviikkiin johtavan idylli- sen metsätien. Kesäkesällä oli katraasta jäljellä vain kourallinen urhoollisia, jotka kuntopyöräilyn merkeissä yhdistivät huihin ja hyö- dyn. Osoituksena nykykuoron si- siskunnasta voidaan mainita ne pari viikonloppuleiriä nuorten ke- sähoidissa Lyttylän Louhirannassa, jonne talvalta tehtiin niin ikään pyörillä. Puheet nuorison veltou- desta eivät näytä pitävän paikaan- sa ainakaan kaikkien kohdalla.

Syksyn lähenemisen huomasi sil- tä, että perjantain hämartyihin pe- li-iltoihin kokoontui taas joukkoa runsaanlaisesti. Toisinaan ei pelis- läkään ollut tulla mitään, kun

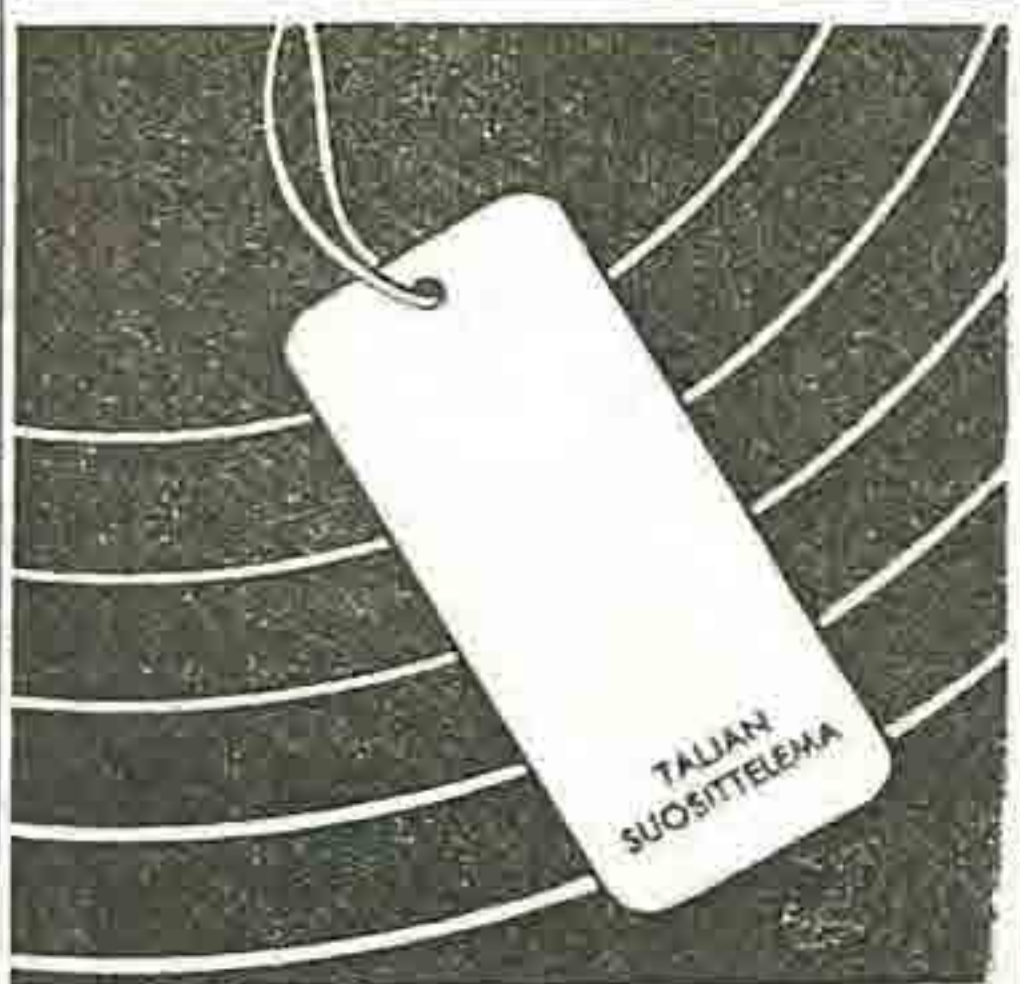
kenttä oli niin täynnä väkeä, ettei pallo aina mahtunut putoamaan maahan asti. Syysinnostus oli al- karut.

Kesäiset pelit on pelattu ja pyö- räreitit on jäljellä vain muisto- ja. Katse kääntyykin kohti alka- nutta syyskautta. Syksy on kai- kessa seurakunnan toiminnassa vilkkainta aikaa. Lomalla on ke- rätty voimia ja uutta intoa ja ni- den kannustamana paneuduttuun asioihin mieli virkeänä. Sellaiset- kin nuoret, jotka kesällä ovat he- fteksi häpyneet kuvasta, palaavat syksyn tullessa entisille paikoil- leen tutuksi käyneeseen ympäris- tönsä. Syksy on myös sikäli mu- kavaa aikaa, että silloin saa entis- ten tutujen kasvojen lisäksi tava- ta uusia tulokkaita, jotka aluksi ehkä arkailen, mutta jo hetken kuluttua täydellä innolla ottavat osaa seurakunnan nuorten toimin- taan.

Jc loppukesästä, mutta erityi- sesti syksyn alkaessa sana "vas- tuu" on yhä uudestaan ja uude- staan tullut esille. Aina, milloin nuoria on ollut koolla, on keskus- telu päätyntä toteamukseen: nyt on aika ryhtyä sanoista tekoihin, nyt on aika luopua omasta velt- toudestaan ja mukavuudenhalus- taan ja asettaa voimansa ja tai- tonsa vastuun kantamiseen. Eihän tämä vastuu-ajatus mikään uusi keksintö ole — toisinaan se vain on vaarassa unohtua kaiken muun taakse.

Varttuneella henkilöllä vastuu on lähinnä vastuuta itsestä, omas- ta perheestä ja muista läheisistä ihmisistä. Elämän kokemukset ovat opettaneet, että vaikutus mu- hin ihmisiin jää usein hyvin vähi- seksi, niin uskonnollisen elämän kuin muunkin elämän aloilla. Jo- kainen seisoo tai kaatuu oman Herransa edessä. Nuorilla tämä elämän mukanaan tuoma pessi- mismi ei vielä suurestikaan häirit- se. Kun otetaan iskusanaaksi vas- tuu, sisällytetään siihen sekä vas- tuu itsestä että vastuu muista, niin tutuista kuin vieraistakin.

Tänä syksynä nuoret haluavat erityisesti marssia vastuun lipun alla. Seurakunta haluaa tukea nuo- ria näiden innossa rohkaistamal-

HEI,
HEIJASTIN
HEILUMAAN!

la heitä ja ohjaamalla heitä väke- mään vastuun mahdollisimman monipuolisesti ja laajasti. Toimin- ta tapahtuu kahdella pääsektorilla. Ensinnäkin seurakunta odottaa nuoria jäseniään vastuun kantami- seen omassa päätoimintamuodois- saan. Näin syksyllä tarvitaan taas uusia kerhonohtajia, samoin lu- kuksat pyhäkoululaiset lapset odottavat entisten ja kokeneitten opettajien lisäksi myös nuoria oh- jaajia itselleen. Länsi-Porissa (ra- ditionaaliseksi muodostunut nuor- ten lähetyskerho-toiminta kutsuu piirinsä vanhoja ja uusia. Sen pui- teisiin sisältyvä Raamattu-piiri ja monipuolinen askarteluohjelma tarjoaa jokaiselle jotakin. Lauan- tai-iltoihin, kun kokoonnutaan tak- kasaliin, ei oudonkaan tarvitse tun- tea itseään oudoksi. Siellä voi ottaa osaa keskusteluun ja muuhun oh- jelmaan tai istua aivan hiljaa. Vastuutunnossaan nuoret halua- vat toimia myös niiden tovereitten- sa parissa, jotka eivät tunne vii- hyvänsä seurakunnan tilaisuuksis- sa. Heiltä ei haluta sulkea lähim- mäisenä olemisen ovea vaan kai- kille pyritään välittämään Juma- lan evankeliumin tervehdyttävää sanomaa. Ehkä oman elämän esi- merkki tai rakkaudella lausuttu sana voi auttaa jotain sellaista nuoria, joka tuntee olevansa avun tarpeessa.

Alkava syksy on siis täynnä in- toa ja toimintaa. Toivotaan, että into ei sammu silloinkaan, kun kohdataan vastoinkäymisiä. Vas- tuun kantaminen on aina raskas- ta, mutta vastuunsa tuntevalle on myös tiedossaan osoite virvoitta- vien vetten äärelle. Kristillisessä uskossa kasvaessaan oppii parhai- ten tuntemaan oman voimatto- muutensa. Silloin suuresta tulee pieni ja väkevistä heikko. Seur- akunnan yhteinen jumalanpalvelus kutsuu tänäkin syksynä virvoituk- sen lähteille niin nuoria kuin van- hojakin, kaikkia niitä, jotka ovat saaneet kokea todeksi sanat: Apu tulee yhäältä. Jyrki Savo

Hautaustoimitusten järjestäminen helpottuu, kun vanhan siunauskap- pelin peruskorjaus saadaan päätökseen.

Sunnuntaihautauksista Porissa

Seurakuntalaisten keskuudes- suositelleet asiakkailleen hau- sa on syntynyt epäselvyyttä tausajaksi arkipäivää, ja yle- sunnuntaihautauksista. Moni sä nämä ovat olleet tyytyväisiä lienee pannut merkolle, että ke- tähän menettelyyn.

sä aikana ei sunnuntaisin ole Arkihautauksien puolesta pu- hautauksia suoritettu. Koska huvat em. vapaapäiväsioiden monet ovat tiedustelleet, miksi lisäksi eräät seikat, jotka joh- papit ja kanttorit näin lakkoile- tuvat tälläkäläisistä oloista. Siu- vat, on toimitus kysynyt asiaa seurakunnilta ja hautaustoimis- sin usein liian kovan kuorini- toilta, jotka joutuvat hautaus- tuksen alaiseksi. Siunaustilai- suuteen ei aina voida varata

Eräillä paikkakunnilla on enempää kuin puoli tuntia. Tä- seurakunnissa tehty virallinen mä riittää normaalitapauksissa, päätös sunnuntaihautausten lo- mutta jos halutaan koristaa pettamisesta. Tästä on mm. kappeli tai esittää laajempia oh- sanomalehdissä ollut tietoja. jelmanumeroita siunaustilaisu- Perusteluja tälle käytännölle dessa, on aikaa liian niukalti.

on esitetty useita. Esimerkiksi Pappien ja kanttorien osalta eräessä kirjelmässä, joka on tilanne ei ole mitenkään poltta- lähetetty Porin hautaustois- va. Arkihautaukset toisivat eh- toille ja jossa selostetaan erään kä lisää mahdollisuuksia käydä suurkaupungin käytäntöä, mai- myös vainajan muistotilaisuus- nitaan, että hautausmaan ja dessa, johon omaiset usein kut- hautaustoimistojen henkilökun- suvat, mutta johon sunnuntai- ta tarvitsee sekin lepopäivän. sin ei aina ole mahdollisuuk- Edelleen sanotaan, että papit sia muiden tehtävien vuoksi.

ja kanttoriurkurit ovat sunnun- Sannuntaihautauskysymys tulee ilmeisesti lähitulevaisuu- taisin sidotut jumalanpalveluk- dessa uudelleen seurakuntien- siin ja muuhun seurakuntatyö- harkittavaksi. Seurakuntalais- hön pitkin päivää tiukemmin ten valtuuttamat henkilöt jou- kuin arkipäivinä.

Porilaiset hautaustoimistot ovat Suomen Hautaustoimisto- kä on oleva seurakunnan viral- jen Liiton kehotuksesta saat- linen kanta. Niin kauan kuin- taneet sunnuntaihautauskysy- virallista päätöstä ei ole, on jo- myksen seurakuntien harkitta- kaisella, joka tahtoo varata- vaksi ja esittäneet, että sun- hautausajan sunnuntaiksi, si- nuntaihautauksista luovuttai- hen mahdollisuus, elleivät muut- siin ainakin kesäaikoina. Mi- seikat ole esteenä. Ennen viral- tään päätöstä sunnun- lista päätöstä sunnuntaihan- taihautausten lopet- tausten lopettamisesta papit- tamisesta seurakun- ja kanttoriurkurit suorittavat tien hallintoelimet ei- heille kuuluvat tehtävät enti- vät kuitenkin oletteh- seen tapaan sen mukaan, kuin- neet. Hautaustoimistot ovat omaisten kanssa sovitaan.

OMEGA
TISSOT
LEIJONA

kolme kovaa
SVEITSILÄISTÄ
myynti Porissa

TURUN
Kultaseppä Oy

Pori, Airionkulma
Et. kauppatori 2, puh. 12 100

Kirja
lahjaksi

Porin Kirja-Aitta Oy

Sampo-talo
Kirjaosasto alakerrassa

Porin seurakuntien diakoniatoimiston vuosikertomus 1966

1. Diakoniatoimisto

Porin ev.-lut. seurakunnilla on yhteinen palveluelin, Antinkatu 22:ssa sijaitseva diakoniatoimisto, jonka henkilökunnan tehtäväksi on uskotu seurakuntien yhteisten diakoniasoiden hoito. Henkilökuntaan ovat toimintavuoden aikana kuuluneet diakoni Otto Syrjä sekä vankila- ja katulähetystyöntekijä Kustaa Alhonen. Kuurojen ja sokeiden toimintaa on johtanut sisar Elvi Hokkanen. Hallinnollisesti diakoniatoimiston työ on ollut alistettuna Keski-Porin kirkkoneuvoston alaisuuteen siten, kunnes päästään yksimielisyyteen laajemmasta kirkon seurakuntia koskevasta hallintoparasta. Vankila- ja katulähetys-

töntekijä on toiminut Porin Diakonia r.y:n palkkaamana. Diakoniatoimisto on ollut avoinna yleisölle arkisin klo 9–12, ja se on toiminut myös Porin diakonialaitoksen ja Järvenpäässä sijaitsevan diakonikoulun harjoittelupaikkana. Kesäkuun Junnin sosiaalinen leiritointi on suunniteltu yhdessä eri seurakuntien kanssa diakoniatoimistosta käsin. Seuraavat diakonissa- ja diakonioppilaat ovat olleet harjoittelemassa toimintavuoden aikana: Marja-Leena Tyräinen Järvenpää, Rauha Pulkkinen Pori, Irene Raivio Pori, Paula Heino Pori ja Satu Vilponen Pori.

Toimiston asiakaspalvelu selviää seuraavasta taulukko tehty seurakunnittain.

Seurakunta	hoidollisia keskusteluja	toimissa kävijöiden lukumäärä	avustus kertojen lukumäärä	kotikäyntejä	arvioitu avustuksen määrä mk
Kesä-Pori	166	333	1507	401	22869,32
Porin Teljä	102	189	602	222	10559,—
Länsi-Pori	38	62	303	85	4839,—
Piiuava	6	21	48	12	1883,—
Reposaari	2	4	4	4	191,—
Muut ssk:t	20	42	60	—	582,30
Yhteensä	334	649	2525	724	40923,52

Avustusta saaneista oli yksinäisiä 355 ja perheellisiä 293 henkilöä. Syynä avustukseen joutumiseen olivat hyvin monenlaisia, mutta 256 henkilöä ilmoitti pääasialliseksi syynsä sairauden. Perhe-suhteiden rikkoontumisen takia hätätilaan joutuneita oli 98. Työttömyyden tai jokin muun syyn avustarpeeseen ilmoitti 295 henkilöä.

Porin seurakuntien diakoniatoimistolle myöntämä määräraha oli 8.600,—. Eri kaupallikeististä ja tehtävistä saadut tavaralahjoitukset ja luovutavat huomattavan osan diakoniatoimiston toiminnassa. Myös Porin Diakonia r.y:n nimissä saatu

Seurakunta	kuurot	sokeat
Kesä-Pori	18	13
Porin Teljä	33	19
Länsi-Pori	7	2
Piiuava	8	2
Reposaari	0 (102 henkilöä)	1 (38 henkilöä)

Edellä mainittuihin lukuihin eivät sisälly kuurojen kotien kuulevat lapset, jotka hekin ovat usein opastuksen ja avun tarpeessa.

Aistivallistuksessa palvelevan sisaren työpäivä on hyvin pitkä ja monivaihteinen. Vastaanottohuone hänellä on Mikonkatu 8:ssa, johon asiakkaat ovat jo oppineet tulemaan. Toimistoajan päätyttyä hän joutuu asioimaan mitä erilaisimmissa paikoissa. Hän on ollut toimintavuoden aikana tulkkina lääkärissä 82 kertaa, poliisilaitoksella 4 kertaa, raastuvanoikeudessa 2 kertaa sekä toiminut asianhoitajana kahden osakeyhtiön ostamisessa ja yhden myynnissä. Tämän lisäksi hän on joutunut hoitamaan kuurojen asioita myös Porin ympäristössä Kodisjoella, Nakkilassa, Lattomerellä, Eurassa, Ulvilassa, Kokemäellä ja Söörmarkussa.

Sisaren kotikäynnit: sairaskäyntejä 136, huoltokäyntejä 497, asiakäyntejä 447, yhteensä 1080.

Sisaren luona kävijöitä: Sairaita 26, muita apua hakevia 886, yhteensä 912.

Yhteiset kokoontumiset: Kuurojen raamattupiiri 6 kertaa, kuurojen jumalanpalvelus 6, kuurojen lähetysseurassa 20, myyjäisiä 2,

Tehtävän laatu	Kokousten lukumäärä	Kävijöitä yhteensä
Työntekijäkokouksia	24	210
Veljespiiriä	40	1520
Evankelioimiskokouksia	46	1740
Pullakirkkoja	38	1110
Naistenpiirien kokouksia	18	600
Retkiä	2	150
Myyjäisiä	2	—
Sairaala- ja laitosvierailuja	8	80
Käyntejä poliisivankilassa	6	60
Yhteensä	184	5470

SOK

Hyvin varustettu kirja- paperi- ja askartelutarvikemyymälä
RUNSAS VALIKOIMA MYÖS USKONNOLISTA KIRJALLISUUTTA

Tervetuloa uuteen — ajanmukaiseen

SATAKUNNAN KIRJAKAUPPA
GALLEN-KALLELANKATU 6 LIIKEPIHÄ

Katulähetysten kesäpäivillä Lappeenrannassa oli mukana 15 porilaista työntekijää ja talvipäivillä Vaasassa 12 henkeä.

4. Uskonmaja

Porin seurakunnat ovat ylläpitäneet Hallituskatu 13:ssa miesten asuntolaa, jonka vastaavana hoitajana on toiminut Yrjö Elomaa. Sosiaalilautakunta, vankilat ja alkoholistihuollot ovat lähettäneet asuntolaan miehiä, ja se on tarjonnut tilapäissuojan laitoksista vapautuneille ja muille kodittomille miehille. Päästyään uuden elämän alkuun ja saatuaan vakituisen työpaikan ovat useimmat heistä muuttaneet yksityisasuntoihin asumaan. Hoitomaksuna on peritty kaksi markkaa vuorokaudelta, mutta usein on rasi-

5. Vankilatyö

Yhteydenpito maamme eri vankiloissa oleviin porilaisiin on tapahtunut tervehdyskäyntien, kirjeiden ja joulutervehdyksen muodossa. Alla päästiin aloittamaan paremmissa olosuhteissa.

Vankilan nimi	joulupaketit	käyntejä	hart. tilais.	keskus. teluja	kirjeyhteyksiä
Turun keskusvankila	28	6	4	31	18
Turun lääninvankila	20	4	2	12	16
Turun vankimielisairaala	8	5	3	8	6
Huittinen	18	3	3	15	10
Köyliö	20	3	3	25	11
Vaasan lääninvankila	2	1	1	—	—
Riihimäen keskusvankila	30	1	—	16	8
Hämeenlinnan keskusvankila	26	—	—	—	10
Keravan nuorisovankila	12	—	—	—	4
Konnunsuon keskusvankila	30	2	1	6	11
Sukevan keskusvankila	26	—	—	—	16
Helsingin keskusvankila	12	—	—	—	4
Yhteensä	232	25	17	113	114

Myös kaikissa työlaitoksissa ja alkoholistihuollotoissa oleville porilaisille lähetettiin joulupaketit. Vankilavierailujen aikana on usein ollut mukana myös pieni laulajien ryhmä seurakunnista. Diakoniatoimistosta käsin on pidetty yhteyttä vankien perheisiin ja tuettu heitä sekä henkisesti että taloudellisesti.

Diakoni Otto Syrjä on toiminut ehdollisesti tuomittujen nuorten valvojana, ja heitä on toimintavuoden aikana ollut valvonnassa 9.

Vankila- ja katulähetystyöntekijä Kustaa Alhonen valvonnassa on ollut ehdonalaan vapautuneen lasten kettuja miehiä yhteensä 12.

6. Huonokuuhoiset

Toimintavuoden alussa aloitettiin sa-

työ myös Porin seudun huonokuuhoisten parissa. Heille on pidetty joka kahden viikon päästä hengellinen tilaisuus, joka on koonnut runsaasti kuulijoita.

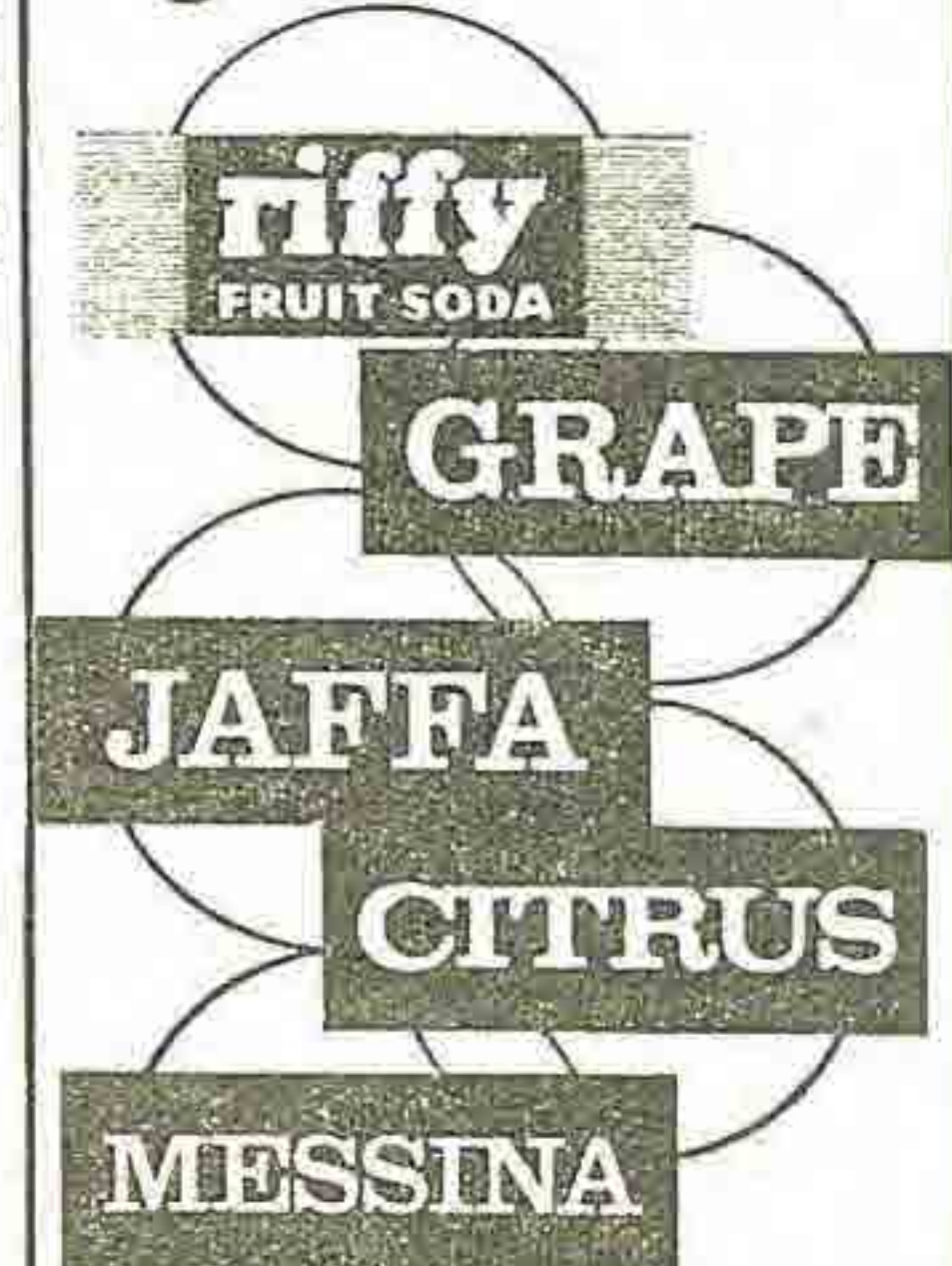
Seuraavat tilaisuudet on pidetty Porin seudun huonokuuhoisille:

Tehtävän laatu	kokousten lukum.	kävijöitä yht.
Evankelioimiskok.	18	360
Päiväompel.	16	290
Retkiä	2	120
Yhteensä	36	770

Tämän lisäksi huonokuuhoisilla oli oma viikon kestävä virkistysleiri Reposaaressa Junnissa, josta tarkemmin leiriä koskevassa raportissa.

UUTTA PORISTA

porina juomat

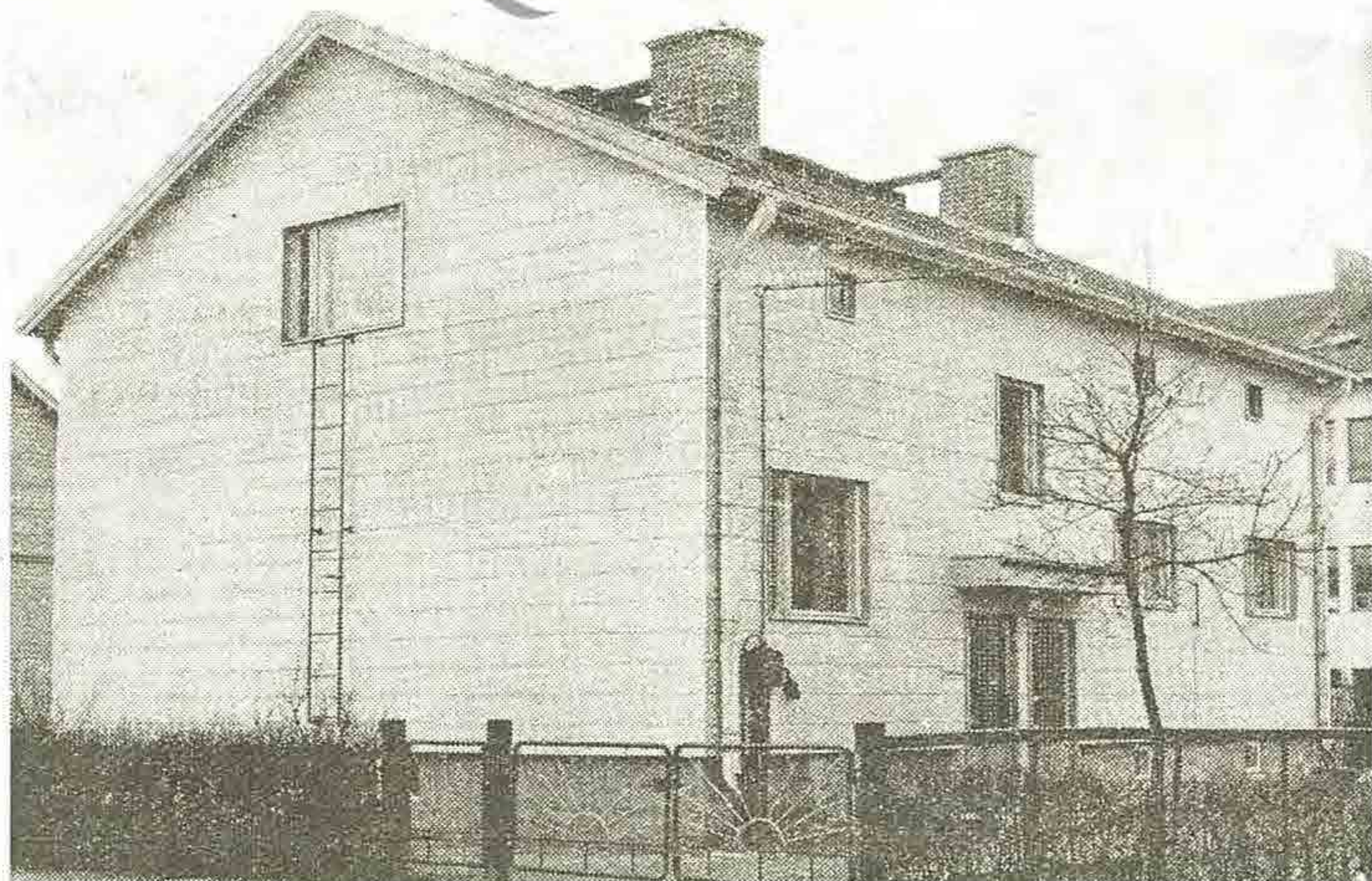

Porisevan Pirteä
Porina
valmistetaan
raikkaasta
lähdevedestä.
Porin Olutheidas Oy

NYT PITÄÄ OLLA SÄÄSTÄVÄINEN
Kannattaa keskittää ostoksensa meille ja käyttää hyväksi myöntämämme itsepalvelu- ja paljousalennukset.
Linnainmaa

Romanileirin osanottajia sanankuulossa Junnissa.

Miesten asuntola "Uskonmaja" on muuttanut uusiin suojiin Rauhanpuisto 11:een, joka on vanhasta asuntotalosta kunnostettu ja peruskorjattu tähän tarkoitukseen.

7. Romaanien parissa tehty työ

Porin seurakuntien alueella asuu noin 40 tummaa, joista suurin osa Pihlavan seurakunnassa. Porin seurakunnat pitivät yhdessä Mustalaislähetys r.y:n kanssa 3 vuorokautta kestäneen viikonloppuleirin Junnilassa, johon kaikki tummat kutsuttiin. Leirillä oli mukana myös Turun arkkihiippakunnan diakonia-pastori Matti Huhta. Leirille saapui kaikenkaikkiaan 25 tummaa, ja saavaksi:

Keräävä seurakunta	bruttotulos	keräystoimiston osuus	seurakunnille jäänyt osuus
Keski-Pori	4047,40	2395,35	1537,90
Porin Teljä	2319,11	1347,37	904,24
Länsi-Pori	1277,23	766,33	510,90
Pihlava	616,35	370,—	246,35
Reposaari	452,92	271,75	181,17

Yhteensä 8713,01

Keräyskuluja oli 271,65 mk.

Syksyllä osallistuttiin kirkon "Tule ja auta" pakolaisaktioon, jaksamalla keräyslaatikkoita n. 5000 kpl. Keräyksen tuotto on n. 5000,— mk, joskaan tarkkaa lukua ei saada selvälle, koska osa ihmisistä lähetti avustuksensa suoraan postisiirron välityksellä pakolaistoimistolle.

Joulukeräys tuotti rahaa 2400 mk ja käyttökelpoista vaate- ym. tavaraa suuren määrän.

9. Yhteydet sosiaaliministeriöön, sosiaalilautakuntaan ja huoltotyötä tekeviin järjestöihin

Valtio tukee Junnilassa tapahtuvaa vähävaraisten äitien virkistysleiritoimintaa maksamalla välittömistä kuluista noin kolmannen osan. Valtion avustus toimintavuoden aikana oli 2800 mk. Porin kaupungin

duut kokemukset olivat yksinomaan myönteisiä. Leirejä päätettiin pitää edelleenkin ja seuraavilla kerroilla niihin yhdistetään rippikouluopetus.

8. Keräykset

Diakoniatoimiston henkilökunta osallistui vuoden 1966 yhteisvastuukeräykseen Keski-Porin ja Teljän seurakunnissa. Keräyksen tuotto eri seurakunnissa muodostui seuraavaksi:

Seurakunta	osanottajia	leirivuorokausia
Keski-Pori	10	70
Porin Teljä	14	98
Länsi-Pori	4	28
Pihlava	1	7
Muut seurak.	2	14

Yhteensä 31 217

Huonokuloisten leiri 30. 8.—4. 9. 66

Seurakunta	osanottajia	leirivuorokausia
Keski-Pori	11	77
Porin Teljä	10	70
Länsi-Pori	7	49
Pihlava	1	7
Reposaari	—	—

Yhteensä 29 203

Katulähetysten äitileiri 15.—21. 8. 66

Seurakunta	osanottajia	leirivuorokausia
Keski-Pori	16	112
Porin Teljä	7	49
Länsi-Pori	4	28
Pihlava	—	—
Reposaari	—	—

Yhteensä 27 189

Katulähetysten miestenleiri 30. 8.—4. 9. 66

Seurakunta	osanottajia	leirivuorokausia
Keski-Pori	17	119
Porin Teljä	5	35
Länsi-Pori	4	28
Pihlava	—	—
Reposaari	4	28

Yhteensä 30 210

Romaanileiri 9.—11. 9. 66

Seurakunta	osanottajia	leirivuorokausia
Keski-Pori	11	33
Porin Teljä	2	6
Länsi-Pori	3	9
Pihlava	5	15
Reposaari	—	—

Yhteensä 21 63

seurakunta	osanottajia	leirivuorokausia	kausia	aika
Keski-Porin I	48	336	27. 6.—	3. 7. 66
Länsi-Pori	58	406	4. 7.—	10. 7. 66
Porin Teljä	63	441	11. 7.—	17. 7. 66
Pihlava—Reposaari	77	539	18. 7.—	24. 7. 66
Keski-Pori II	72	504	25. 7.—	31. 7. 66

Yhteensä 318 2226

Yllämainittuun osanottajamäärään sisältyvät myös lapset, joita oli kaikilla leireillä yhteensä 79.

Sivili-invalidien leiri 20.—26. 6. 66

Seurakunta	osanottajia	leirivuorokausia
Keski-Pori	30	210
Porin Teljä	19	133
Länsi-Pori	13	91
Pihlava	5	35
Reposaari	—	—

Yhteensä 67 469

Sotainvalidien leiri 22.—28. 8. 66

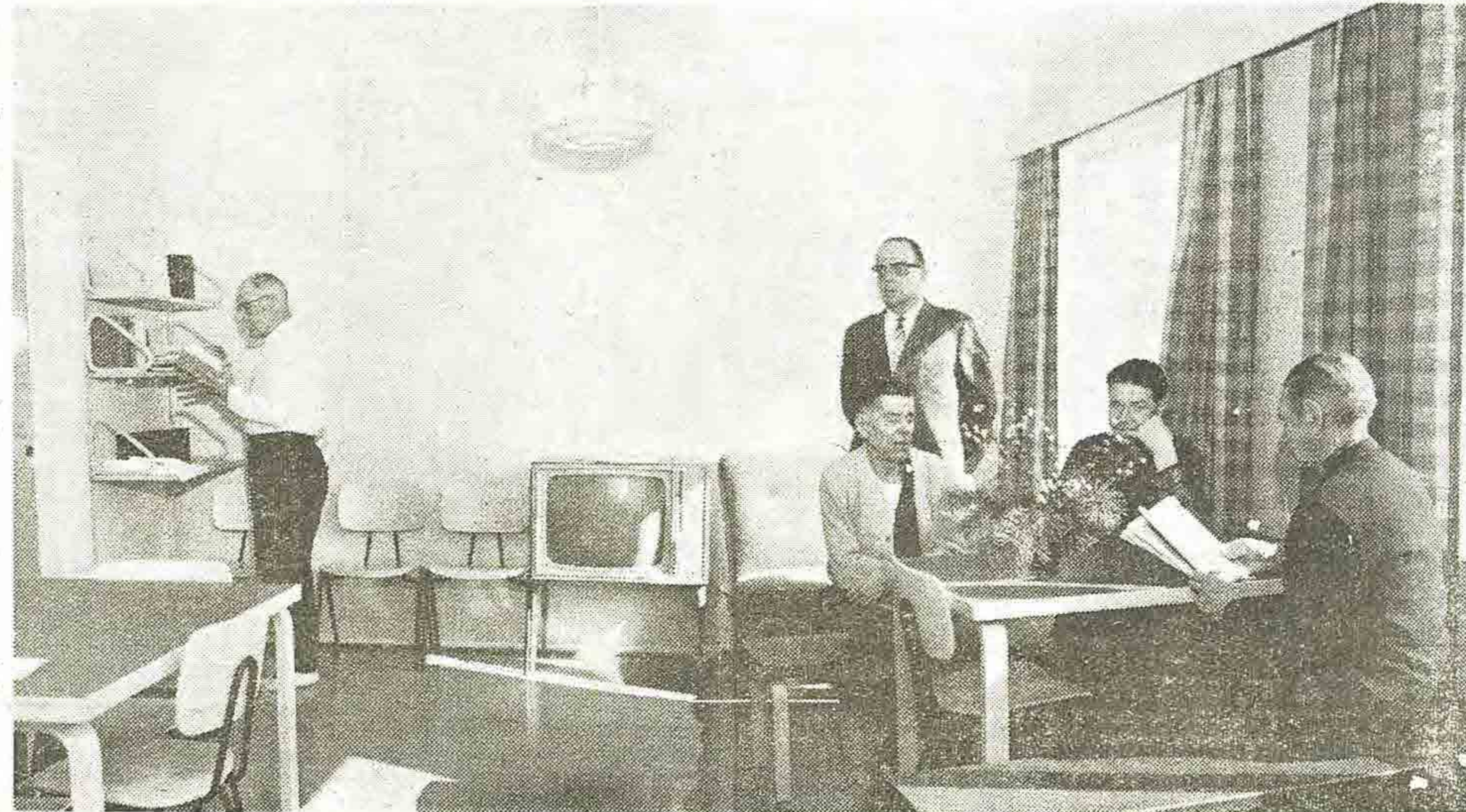
Seurakunta	osanottajia	leirivuorokausia
Keski-Pori	10	70
Porin Teljä	1	7
Länsi-Pori	7	49
Pihlava	1	7
Reposaari	7	49

Yhteensä 26 182

Sokeain leiri 15.—21. 8. 66

Seurakunta	osanottajia	leirivuorokausia
Keski-Pori	9	63
Porin Teljä	10	70
Länsi-Pori	3	21
Pihlava	1	7
Reposaari	—	—

Yhteensä 23 161

Uskonmajan asukkaita valoisassa ja tilavassa olohuoneessaan. Keskellä majanhoitaja Yrjö Elomaa.

YHDYSPANKKI PALKKAPANKKI

Ohjatkaa Tekin palkanne Yhdyspankkiin. Siellä Teitä palvelee reilusti, olipa asianne pieni tai suuri. Säästämällä Yhdyspankkiin saatte elämäne mukavaksi ja turvallisiksi.

Valitkaa itsellenne edullisin, veroton talletusmuoto

Tili	Korko	Muita säännöksiä
Karttuva talletustili ja säästötili	4 1/2 %	Nostojen yläraja kalenterikuukausittain 3.000,—.
Käyttötili	4 1/2 %	Korko lasketaan kuukauden alimmasta saldosta. Nostojen yläraja kalenterikuukausittain 4.000,—. Pankkisiirto maksuton.
Korkeakorkoinen talletustili	6 %	Talletusaika 12 kk. Pienin talletus 100,—.
A-indeksitili	3 %	Talletusaika 12 kk. Pienin talletus 200,—. 100 %:n indeksisuoja.

YHDYSPANKKI

meidän pankki luottamuspankki

Kun vielä mainitaan, että arkki-toimintavuoden tapahtumat tulleet piispa Martti Simojoki suorittaessaan kerrotuksi.

piispantarkastusta Keski-Porin seurakunnassa, tutustui myös diakonia-toimistoon, miestenasuntolaan ja aistivallistustyöhön, ovat tärkeimmät

Porissa toukokuun 3. päivänä 67

Otto Syrjä, diakoni

KESKI-PORIN SYKSYÄ

Myrskyn mentyä. Keski-Porin tyttöleiri koki elokuun alussa Ilmolassa alkajaisiksi ankan ukonilman ja päätteeksi vuoden ankarimman myrskyn. Lea Kalajoki (vas.) ja Raija Ruusuvaara kaivavat telttoja kaatuneiden puiden alta.

KESKI-PORIN SEURAKUNTANUORTEN TOIMINTA- KALENTERI SYYSKAUDEKSI 1967

Lauantai-illat, Itäpuisto 14:

- 23. 9. Lempäälän nuoret vierailevat
- 30. 9. Kutsuilla rippikoululaisille
- 7. 10. Nuortenseurat
- 14. 10. Nuorisopäivät, Mikonk. 8
- 21. 10. Nuorten lähetysilta
- 28. 10. Sanan ja säveln ilta
- 4. 11. Nuorisolähetysten koulutuspäivät, Pori
- 11. 11. Seurakuntien yhteinen nuorisöilta, Mikonk. 8
- 18. 11. Nuorten retki Helsinkiin
- 25. 11. Viikonloppuleiri Junnilassa
- 2. 12. Nuorten adventtiseurait
- 16. 12. Nuorten joulujuhla

Muu toiminta:

NUORTEN RUKOUSPIIRI kokoontuu tiistaisin klo 19.00, Itäpuisto 14

NUORTEN LÄHETYSPIIRI keskiviikkoisin Itäp. 14 klo 19.00, johtaa Pirkko Heinilä

NUORTEN LÄHETYSPIIRI perjantaina Ruosniemen Kirkkokeskuksessa klo 19.00, johtaa Pirkko Heinilä

NUORTENKUORO harjoittelee torstaisin Rauhanp. 1:ssä klo 19.00

NUORTEN KÄMPÄLLÄ seurakuntanuorten yhteistä toimintaa sunnuntai-iltoisin klo 18:sta lähtien: huom. silloin kun ei muuta ole

KESKI-PORIN SEURAKUNNAN POIKAKERHOT

Maanantai: Lyttilän koulu klo 14.

Hyvelän viiki klo 17

Tiistai: Puuvillan kerhola klo 17 alle 10-v., klo 18 alle 12-v., klo 19 yli 12-v.

Säveltäjänkatu 5 klo 18

Ruosniemen koulu (urheilukerho klo 17 ja 18

Toejoen koulu klo 17 ja 18

Keskiviikko: Ruosniemen Kirkkokeskus

Nappulakerho klo 17 alle 10-v.

Poikakerho klo 17 alle 12-v.

Nuorukaiskerho klo 18 yli 12-v.

Seurakuntakoti Itäp. 14 klo 18

Torstai: Hyvelän Kalliopirtti klo 17 alle 10-v., klo 18 alle 12-v., klo 19 yli 12-v.

Perjantai: Ruosniemen Kirkkokeskus (valokuvauskerho klo 18)

Isojoenrannan Kerhotalo klo 18

Mikonkatu 8 rukoushuone klo 18

Lähempiä tietoja kerhotoiminnasta antavat poikatyönohjaajat Mauri Iljanto puh. 17 035 ja Pentti Heinilä Yrjönk. 5 D 70.

Keski-Porin seurakunnan syystoimintaa

(Seuraavassa esitellään vain vierailut ja eräitä muita merkittäviä tapahtumia):

8. 10. klo 10 kirkossa lähetyspäivä, past. S. Paunonen. Tilaisuus jatkuu illalla Mikonkatu 8:n rukoushuoneessa.

15. 10. klo 10 Lut. Evank. Yhdistyksen juhlat kirkossa, rov. T. Rapeli, radioidaan.

22. 10. klo 18 kirkossa soroptimistien konsertti, laulajatar Margit Tuure, lit. rov. Mstonen.

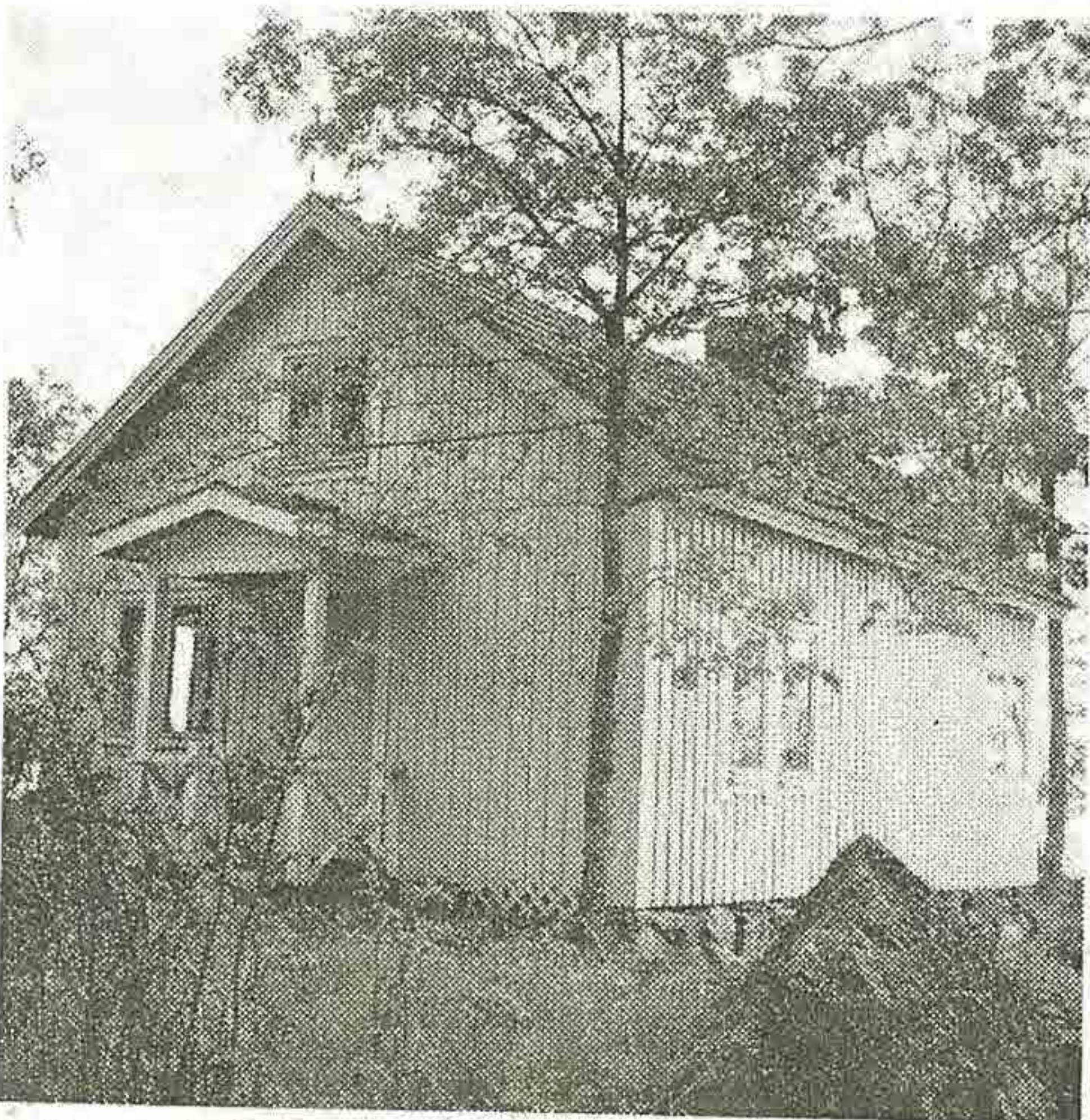
8. 11. klo 19 kirkossa lähetysjuhla, piispa Leonard Auala Ambomaalta.

12. 11. klo 10 saarnaa kirkossa piispa Eelis Gulin. Päivän teema "Mies ja nainen Jumalan edessä." Klo 18 kirkkojuhla.

19. 11. klo 13 kirkossa ruotsalainen jumalanpalvelus, past. P. Tarna.

3. 12. klo 13 kirkossa ruotsalainen jumalanpalvelus.

3. 12. klo 18 kirkossa kirkkokuoron adventtijuha, puhe rov. Ekko, lit. rovasti Mustonen.

Louhirannan kesäkotikoti Ilmolan leirikeskuksen yhteydessä oli ensimmäistä kesäänsä nuorten ahkerassa käytössä

Keski-Porin merimieslähetyspiiri

kokoontuu joka tiistai klo 18.30–20.40 Mikonkatu 8:n rukoushuoneen pikkusalissa. Ohjelmassa on puheita, matkaselostuksia, luentaa, arpomista ja teetarjoilua. Piiri järjestää myös retkiä, myyjäisiä ja juhlia. Laivoihin toimitetaan luettuja kirjoja, ja käytettyjen postimerkkien myynti järjestetään.

Joulun edellä lähetetään ulkomaiden satamissa pidettäviin joulujuhlisiin lahjapaketteja meren kansalle jaettavaksi. Säästölaatikkoihin kerätyneet rahat on annettu Mäntyluodon satamalahetyksen käyttöön.

Merellä olevien omaiset ja merta rakastavat seurakuntalaiset ovat tunteet tämän piirin omakseen. Tervetuloa mukaan!

Keski-Porin tytöt

Keski-Porin seurakunta toimittaa tytöt tervetulleiksi kerhoihin, jotka kokoontuvat seuraavasti:

Ma

Lyttilä koulu klo 14. Kaiken ikäiset. Ruosniemi koulu alle 10-vuotuisille klo 17. Ruosniemi kirkkokeskus 7–9-v. klo 17 ja yli 10-v. klo 18. Kuninkaanlahdenk. 12 7–9-v. klo 17 ja yli 10-v. klo 18.

Ti

Hyvelä Kalliopirtti 7–9-v. klo 17 ja yli 10-v. klo 18. Mikonk. 8 7–9-v. klo 17. Seurakuntakoti Itäp. 14 klo 17, 7–9-v. Kuninkaanlahdenk. 12 eri-ikäisille klo 17.

Ke

Toukari koulu klo 14 kaiken ikäisille. Isojoenranta 7–9-v. klo 16.30 ja yli 10-v. klo 17.30. Säveltäjänk. 5 7–9-v. klo 17 ja yli 10-v. klo 18.

To

Hyvelän Viiki alle 7-v. klo 16.30 ja yli 7-v. klo 17.30. Mikonk. 8 yli 10-v. klo 18. Ruosniemi kirkkokeskus 7–9-v. klo 17 ja yli 10-v. klo 18.

Pe

Puuvillan Kerhola 7–9-v. klo 18 ja yli 10-v. klo 17. Toejoen rukoushuone 7–9-v. klo 16, 10–12-v. klo 17, 12–15-v. klo 18.

Gallup uskonnon- opetuksesta

Joka toinen oppilas puoltaa uskonnonopetuksen tuntimäärän säilyttämistä ennallaan, ilmenee Hämeenlinnan lyseossa suoritetusta tutkimuksesta. Vähentämisen kannalla oli lähes yhtä moni, ja ainoastaan 0,7 prosenttia vastaajista puolsi tunteiden lisäämistä.

Uskonnonopetuksen sisällön säilyttämistä ennallaan kannatti 47,1 prosenttia, koko opetuksen poistamista 25,2 prosenttia ja sen säilyttämistä jossakin muutetussa muodossa 27,7 prosenttia.

Osallistumisen uskonnonopetukseen tulisi 71,6 prosentin mielestä olla vapaaehtoista. 28,4 prosenttia vastaajista kannatti sen pakollisuutta. Mikäli osallistuminen olisi vapaaehtoista, niin kahden kolmasosan mielestä siitä tulisi päättää oppilaan itse. Joka kolmas antaisi tämän oikeuden vanhemmilleen.

Tutkimuksen yleispätevyyttä arvioitaessa on otettava huomioon, että kysely tehtiin ainoastaan yhdessä koulussa, että se koski vain ensimmäisen, neljännen ja seitsemännen luokan 119 oppilasta sekä että kysymyksestä oli vaihteleva

Keski-Porin ja Länsi-Porin pojat Tievatuvalle

Kesän ollessa kauneimmillaan starttasi 50 poikaa käsittävä joukko kohti Lappia. Millaisia poikia? Tietysti seurakunnan kerhoissa talven aikana kunnostautuneita. Retki oli laatuun toinen. Edellisen kesän kokemukset antoivat noin kymmenelle pojalle halun yrittää uudelleen. Juhannuksen jälkeisenä maanantaina unelmista tuli tosi. Edellisenä iltana suoritettiin lastaus, ja olihan sitä kamaa jos jonkinmoista, henkilökohtaisen varustuksen lisäksi vielä viikon muona. Ei enää tyhjää rakoa löytynyt linja-autosta. Tilan ahtaus ei kuitenkaan lapinlumoissa olevia poikia vaivannut, kaikki vain näkivät silmiensä edessä suuret lohen vonkaleet. Ensimmäisen päivän tavoitteena oli Tornio, jonne saavuttiin illalla. Olimme varanneet yöpaikan Seurakuntakodin alakerrasta. Seuraavan päivän aamuna saimme tutustua seurakunnan uuteen kirkkoon, joka oli hyvin erikoinen ja poikien kiinnostuksen kohde.

Matka jatkui klo 9.00. Kävisimme Haaparannassa ostoksilla, sillä raha poltti poikien taskussa, suklaata täytyi saada. Rovaniemellä käytiin hakemassa parillekymmenelle pojalle kalastuslupa, ja Sodankylästä lähetettiin terveisiä äidille lapinkortilla. Iltan mennessä saavuimme päämäärään Tievatuvalle.

Mikä on Tievatupa? Se on poikien keskuksen pohjoisin leirikeskus, Ivalosta 40 km etelään Kaksilautasen rannalla. Kaksilautanen

taas on tunturipuro, joka vuolaana virtaa Tievatuvan vierestä.

Tänne saimme neljäksi päiväksi leiriytyä. Unelmat alkoivat toteutua, virvelit viuhkivat: olihan kilpailu, kuka saa ensimmäisen kalan. Leiripäiville oli annettu oma nimensä. "Kalamiehenpäivänä" tietysti kilpailtiin suurimmasta kalasta ja "Poromiehenpäivänä" taas komeimmasta poronsarvesta. "Kullanhuutojan päivänä" lastattiin omatekoiset laivat kulturalastiin ja pidettiin uittokilpailut Kaksilautasessa. Tämä oli poikien mieleen.

Raamattu ja virsikirja olivat ahterassa käytössä koko leirin aikana. Joka päivä hiljennettiin suuren Jumalan eteen; tämä suuruus ja ihmisen pienius koettiin monilla vaelluksilla.

Joka aamu pidettiin telttatarkastus, jossa kiinnitettiin huomiota henkilökohtaiseen siisteyteen, teltan kuntoon, pystytykseen, rakennelmiin ym. Ruokapuolesta huolehti johtajisto ja onnistui tehtävissään hyvin, sillä kukaan ei sanonut, että ruoka oli huonoa tai että jäi nälkä. Pojat saivat joka päivä 2 vankkaa ateriaa, aamu- ja iltapalan sekä päivajuoman. Sauna ja uiminen jäiessä Lautasessa kruunasi kaiken päivän päättyessä. Sää oli kohtalainen, ehkä hieman kylmä. Terveenä pojat pysyivät koko ajan. Muistoksi Lapista jäi 70 väridiaa, joita katsellaan kerhojen alkaessa syksyllä. Leirin johtajina toimivat poikatyönohjaajat Mauri Iljanto, Pentti Heinilä ja vt.ohj. Timo Paattiniemi. Apujohtajina kerhojohtajat.

Reippaat leiriläiset Tievatuvan tienhaarassa.

Keski-Porin nuorten LAPINRETKI 20.-28. 8.

Sateisena sunnuntiaamuna kokoontui nelisenkymmentä nuorta Seurakuntakodin eteen. Kaikilla oli vakaa aikomus lähteä Lappiin. Monilta tahoilta oli povattu huonoa retkipäivää, koska Lapissa sataa melkein joka päivä elokuussa. Saimme kuitenkin kokonaisuutena ottaen melko hyvät retki-ilmat, lukuun ottamatta menomatkan kaatosateita ja valtavaa ukkosilmaa.

Ensimmäisen päivän etapin, Iisalmen, saavutimme illalla ja saimme järjestymään sisämajoituksen sateiden tähden. Iisalmissa tutustuimme erikoisesti heränneeseen kansaan I. kirkon tilaisiin seurakunnan pasterin johdolla Iisalmen kirkossa.

Seuraavana iltana olimmekin jo rajasadulla. Kuuluisan Käylän rajaseutukirkon pihamaalle saimme pystyttää telttamme. Siellä käsin tutustuimme Ruka-tunturin ja Kintakönkään nähtävyyksiin.

Tiistai-illaksi ehdimme Sodankylään saakka. Tutustuimme myös ohikulkumatkalla Sodankylän vanhaan historialliseen kirkkoon.

Matkamme jatkui kohti "tunturien maata". Lähellä Ivaloa alkoivat jo ensimmäiset tunturit näkyä. Yövyimme aidossa Lapin maastossa lähellä tuntureita, Tievatuvassa. Saimme saunoa erämaasaunassa ja pelata jännittävän lentopallo-ottelun johtajien ja leiriläisten välillä.

Vaikka johtajat eivät saaneet koon täysilukuista joukkuetta, kykenivät he kukistamaankin leiriläisten väkivahvan joukkueen.

Retkemme pohjoisin päämäärä Inari saavutettiin torstaina. Löysimme erinomaisen leiripaikan Inarinjärven rannalta. Siellä vietimme kaksi päivää aitoa lomaa. Nuoret rakensivat heti lentopallokentän rantahiekalle, jossa pelattiin usein palloa. Hermojariipaisevan jännittävän lentopalloturnauksen voittivat sitkeän taistelun jälkeen leiriläiset.

Aidossa Lapin erämaassa saimme todella virkistystä ja iloita siitä, että Jumala puhui meille.

Palmureittinä käytimme tietä, jota harvemmin turistit käyttävät, nimittäin Inarista suoraan Kittilään. Täällä näimme todellista Lappia: poroja juoksi silloin tällöin autonkin edestä metsään.

Viimeisen yönäme Suomen puolella vietimme Kansan Raamattuseuran leirikeskuksen leirintäalueella Rovaniemellä. Saimme osallistua myös nuorten leirin iltaseuroihin.

Kävimme laulamassa Murolan sairaalan kaikilla osastoilla ja tätenkin saimme kaluttaa evankeliumin sanomaa toreilla ja baareissa laulun avulla. Retkellä oli tomat 9 päivää yhteisellä nuorten nimittämällä Porin Seurakuntien retkellä.

nuortenkuorolaisia mukana suuri joukko.

Ruotsin puolella yövyimme Haaparannassa. Siellä me saimme kokea jälleen erään asian: "Jumalalla on lapsia kaikkialla maailmassa". Pyysimme nimittäin leiri-alueen omistajaa ja hänen vaimoaan iltanuotiolle mukaan. Yhtäkkiä tuo vanha mies nousee ylös ja alkaa puhua: "Minä olen 30 vuotta sitten antanut elämäni Jeesukselle. Olen saanut viettää ika-kaan ja onnellisen elämän Jeesuksen omana." Ja hän jatkaa: "Pysykää tekin Hänen ominaan, sillä Jeesuksen kanssa kulkeminen on paras tie tässä maailmassa." Saimme kuulla vanhan miehen suusta todistuksen Kristuksen uskollisuudesta omiaan kohtaan.

Tämän saman asian äärellä me viivyimme hetken joka päivä. Saimme kuulla Jumalan Saanaa aamu- ja iltaharjoitusten ja raamattutuntien yhteydessä.

Koko retken ajan valmistimme itse ruoan, joka maistuihin hyvältä siellä luonnon keskellä.

Retken yhteishenki oli hyvä, sillä kiitos kaikille mukanaolijoille. Neljäkymmentä Porin Seurakunnan nuorta sai viettää unohtumattomat 9 päivää yhteisellä nuorten nimittämällä Porin Seurakuntien retkellä.

Teljän nuorten kesätoimintaa

Viime talven aikana koettu lähetysherätys sai varmaan aikaan sen, että ryhmä lähetyksestä innostuneita nuoria lähti yhdessä vanhempiensa kanssa Lähetysjuhille Kouvolaan. Juhlilla saatiin todeta, kuinka läheystehtävä ja -asia yhdistää eri-ikäiset. Kaikki se, mitä saatiin kokea ja nähdä, tulee varmasti säilymään jokaisen mukana olleen nuoren mielessä.

Suomen suven juhlena kokoonnuttiin perinteelliselle juhannusleirille Junttilaan. Juhannus Jumalan sanan äärellä ja kauniin luonnon keskellä tydytti jokaisista mukana ollutta.

Heinäkuun lopulla oli retken päämääränä Jyväskylässä, jossa olivat Nuorten valtakunnalliset herätyspäivät. Suuri nuorten uskovien joukko oli jälleen todistuksena siitä, että Jeesukseen uskovia ja Jeesusta etsiviä nuoria on.

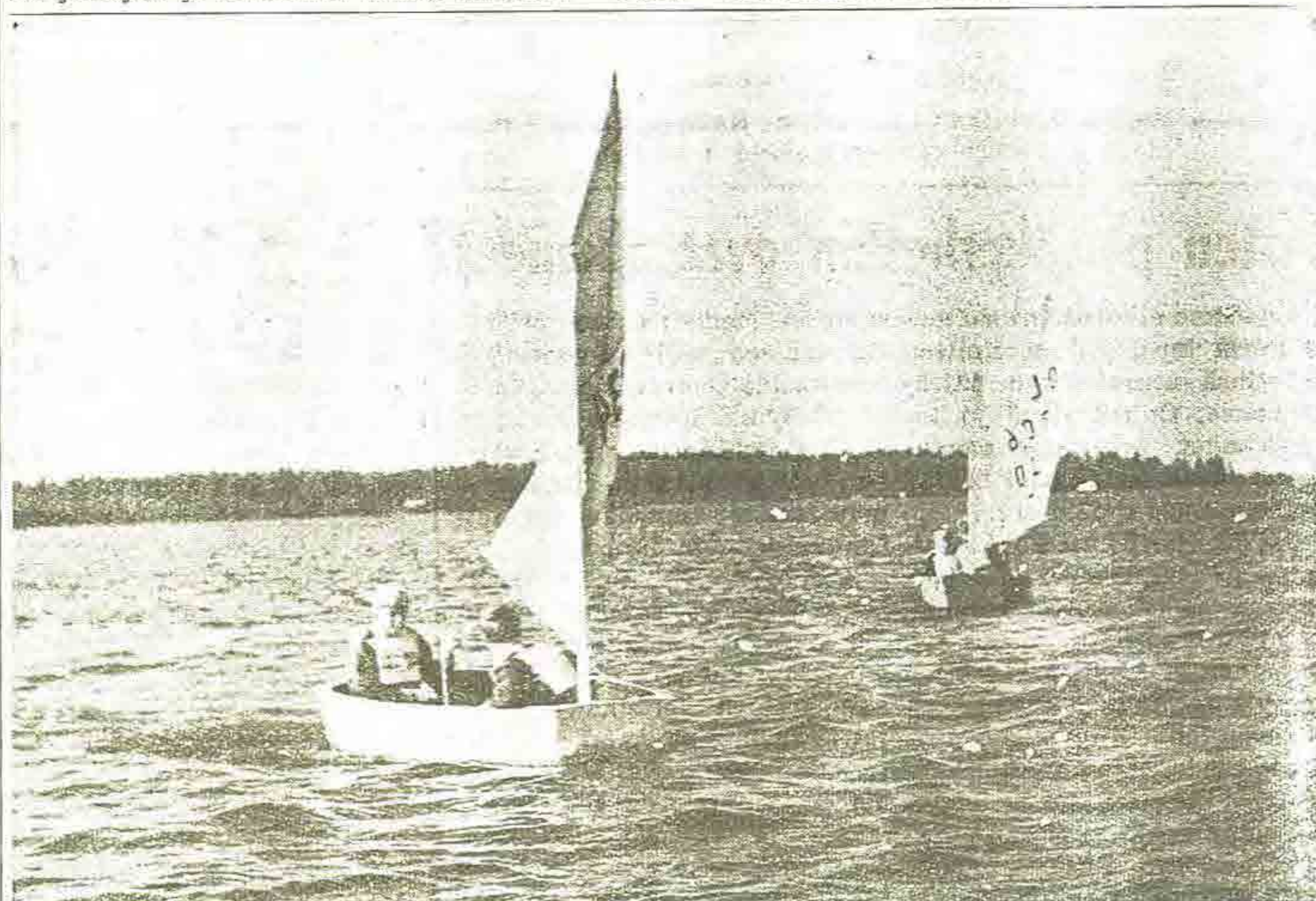
Kesä- ja heinäkuun ajan tehtiin joka keskiviikko retki Louhirantaan, joka toimi ensimmäistä kesää nuorten kokoontumis- ja leiripaikkana. Useat reippaat nuoret tekivät matkan polkupyörällä. Perillä oli tuihat lentopallo-ottelut ja lopuksi hiljennettiin kuuntelemaan Jumalan sanaa iltanuotion ääreen. Viikonloppuileirejä Teljän nuorilla Ilmolassa oli kaksi. Leireillä tahdottiin oppia tuntemaan Jumalan sanaa raamattutunneilla ja seuroissa. Kesän aikana oli ohjelmassa vielä kolme retkeä, jotka suuntautuivat Tampereen seurakuntien kesäkotiiin, Myllykumpuun ja Siikaisten seurakunnan kesäkotiiin.

Kesän päätapahtumaksi muodostui Lapin-retki, joka tehtiin elokuun 2.-11. päivän välisenä aikana. Ryhmä, johon kuului 38 henkeä suuntaisi matkansa kohti houkuttelevaa ja aina uudestaan lumoavia Lapin tuntureita. Autossa pidetyssä esittelytilaisuudessa saatiin kuulla, kuinka useat mukana olevista olivat käyneet montakin kertaa Lapissa. Sää oli retken alkaessa mitä loistavin ja tunnelma katossa. Täydensimme

vielä varusteitamme Varsassa, josta tuli myös mukaan eräs reikemme osanottaja. Ensimmäisen yön yövyimme raamattupiston Kellon leirintä- ja kurssikeskuksen alueella Haukiputaalla. Matkamme jatkui Haaparannassa poikkeamisen jälkeen Tornionjoen rannaa kohti Enontekiöön. Saimme pystyttää telttamme erittäin kauniin Muotkajärven rannalle. Aitaa lähestyttäessä alkoi näkyä lunta tunturien rumpuilla ja mahtavia jyrkkeitä. Taukoja oli useita, koska piti päästä näkemään ja valokuvaamaan kaikkea.

"Vuori korkea, tiekin vaivalloinen", sen saivat eräät innokkaat kokea kiivetessään Altan lähitöillä olevalle yli tuhannen metrin korkuiselle tunturille. Näkymät olivat kuulemma unohtumattomat. Altassa viitämämme yö oli niin lämmin, että makuupussissa oli tuskaisen kuuma nukkua, siksi eräät nukkuivat paljaalla maalla plastikan alla, joka oli vain hyttysparvia varten. Jatkoimme matkaa kohti Jäämeren tietä Ouladaleniin. Matkalla saimme ihailla ikuisia jäätiköitä. Nordreissan lähitöillä eräät urheat kävivät kokeilemässä, miltä tuntuu uida Jäämeren vilpoisessa vedessä. Signaldalenin paikkeilla saimme tuntea, mitä on kylmyys ja sade. Se tuli melkein lumena, ja tuuli oli repiä teltat rikki. Trömsön kautta matkamme jatkui Kilp'sjärvelle, jossa saimme nukkumapaikan retkeilymajan latialta. Telttoja ei voinutkaan ajatella pystyttää sään vuoksi. Unohtumattomaksi elämykseksi jäi varmasti aika, jonka saimme olla Storforsenin kosken rannalla. Kosken valtavan voimakas kuuhu sai todella elämään retkemme tunnuslaulun "On valtavaa sin voimasi, oi Herra. Sä kerran sanallasi kaiken loit".

Retken ohjelmaan kuuluivat myös henkilökohtaiset raamattututkisteluhetket ja yhteiset raamattutunnit. Retken emäntänä toimi nuor.ohj. Hilikka Vetterranta ja retken johtajana nuor.ohj. Pauli Leppiniemi.

Jännittävä purjehduskilpa Ilmolan lahdella.

Purjehdus kiinnostaa

Viime kesänä Teljän pojilla oli koime leiriä Ilmolassa. Eräs ohjelmanumero, joka erikoisesti kiinnosti poikia, oli purjehdus. Edellisenä kesänä pojat saivat lahjoituksen optimistijollan. Sillä purjehdus oli niin kiinnostavaa, että eräät pojat päättivät rakentaa toisen jollan edellisen toveriksi. Nyt kuluneena kesänä oli mahdollisuus näyttää taitojaan ja järjestää kilpailuja oikein kahden jollan voimalla. Koska nekin tuntuvat riittämättömiltä, on suunnitteilla rakentaa talven aikana vielä yksi lisää.

VERTAANSA VAILLA OLEVA KÄYTTÖKELLO

Novus
VAKUUTETTU, SVEITSILÄINEN

Kello- ja Kultaliike
OSSI HEINO
Itäpuisto 5, Pori

PANKKIASIOISSA

SUORAAN

PORIN
SUOMALAISEEN
SÄÄSTÖPANKKIIN

REPOSAAREN SYYSOHJELMA

Jumalanpalvelus kirkossa sunnuntaisin ja juhlapyhäisin klo 10. Ehtoollisen vietto n. kerran kuukaudessa.

Pyhäkoulut: sunnuntaisin klo 13 srk.kodissa ja sahan alueella.

Tyttökerhot tiistaisin klo 16—17 ja 17—18 srk.kodissa ja sahan alueella klo 17—18 ja 18—19.

Poikien ohjelmakerhot Junnilassa torstaisin klo 17.30 ja sahan Tukkilassa joka toinen keskiviikko klo 18, jatkuen klo 19 harrastuskerhona.

Nuorten diakoniatyö keski- ja lauantaisin klo 19 srk.kodissa.

Nuorten piiri torstaisin klo 19 Junnilassa.

Diakonian päiväkerho keski- ja lauantaisin klo 13 kulloinkin erikseen ilmoitettavassa paikassa.

Merimieslähetyspiiri torstaisin klo 19 samoin erikseen ilmoitettavassa paikassa.

Vanhusten kerho kuukauden viimeisenä perjantaina klo 13 srk.kodissa.

Kirkkoherranvirasto avoinna tiistaisin ja torstaisin 9—11 ja 17—18 sekä lauantaisin 9—11.

Kasteet, vihkimiset ja hautaukset sopimuksen mukaan.

PORIN SEURAKUNTIEN NUORTEN KUORON TOIMINTASUUNNITELMA SYYSKAUDEKSI 1967.

Syyskuu	
La 9 p	Porin seurakuntien nuorten toimintakauden alkajaiset rukoushuoneessa Mikonk. 8 klo 19.00
Su 10	Vanhempien juhla kuorolaisten vanhemmille Seurakuntakodissa Itäpuisto 14 klo 18.00
To 21	Pelastusarmeijan elojuhlat Pelastusarmeijassa klo 19.00
Lokakuu	
To 12—	Maakunnalliset nuorisopäivät Rukoushuoneessa Mikonk. 8
Su 15	Sanan ja sävelen juhla (liittyy nuorisopäiviin) klo 16.00
La 28	Sanan ja sävelen ilta Ulvilan kirkossa klo 19.00
Marraskuu	
Pe 3	Lähetysjuhla ja pastori Sakari Pinolan lähtöjuhla Taiwanille rukoushuoneessa Mikonkatu 8 klo 19.00
3—5	Nuorten valtakunnalliset herätyspäivät
Ke 8	Suuri lähetysjuhla Keski-Porin kirkossa klo 19.00, piispa Leonard Auala vieraillee Porissa
Su 12	Seurakuntapäivän kirkkojuhla Keski-Porin kirkossa klo 18. Piispa Elis Gulin juhlapuhujana
La 18—	Nuorten kuoron syysretki Helsingin Vanhankirkon srk. nuorten vieraaksi
Su 19	
Su 26	Tuomiosunnuntain kirkkojuhla Länsi-Porin kirkossa klo 19.00
Joulukuu	
Su 3	Adventtitervehdys Satakunnan Keskussairaalaan
Ke 6	Seurakuntien, nuorten yhteinen itsenäisyyspäivän 50-vuotisjuhla
Su 17	Nuorten kuoron sävelhartausta kovaosaisten hyväksi
Su 24	Jouluaaton laulutervehdys sairaalaan
	Kuoroharjoitukset torstaisin Rauhanpuisto 1:ssä klo 19.00, ellei toisin ilmoiteta lehdessä

Lasten päiväkerhotkin ovat alkaneet

Syyskuun alkupäivinä sai tehdä monilapsisten perheiden suhteen: niiden 4-vuotiaillekin lapsille koetetaan aina varata pääsymahdollisuus kerhoon. Näin yritetään suurten perheiden työn uuvuttamia äitejä edes muutamiksi tunneiksi vapauttaa omiin askareihinsa.

Päiväkerhotyö sai Porissa alkunsa v. 1955; ensimmäiset kerholaiset kokoontuivat itäpuistissa 14:ään. Pienestä alusta työ on laajentunut, niin että lastenkerhoja nyt on sekä koko keskikaupungilla että laajalla ympäristöalueella. Olen kuullut vanhempien ihmettelevän, että miksi meidän Pekka ei päässyt kerhoon, kun kerran naapurin Mai-jakin pääsi ja he kuitenkin ovat samanikäisiä. Selitykseksi asiasta muutama sana: Kerhoihin pyrkivien lasten lukumäärä oli tänä syksynä noin 1300 eli siis varsin suuri. Työpisteitä, joissa kerhot toimivat, on 15, kerhoja 51 ja ohjajia 17. Ilmoittautuminen päiväkerhoihin tapahtuu syyskuun alkaessa, ja kerhoihin pyrkijöiden ikä on 4—6 vuotta. Mikäli kaikkia lapsia ei voida ottaa näihin heille tarkoitettuihin "kouluihin", saavat nuorimmat 4-vuotiaista jäädä odottelemaan vuoroaan. Poikkeuksia Lasten päiväkerhohen johtajatar

Helmi Lanne

PORIN NNKY:n VIIKKO-OHJELMA

Esivallankatu 6:ssa 17. 9. 1967 lähtien

AIKUISET

Maanantai

klo 13.00 Kultaisen iän kerho, joka toinen viikko, alk. 25. 9.

Tiistai

klo 14.00 Raamattupiiri, joka viikko Satakunnankatu 6 B Lehtonen.

klo 19.30 Keskustelu- ja kirjallisuuspiiri, joka II viikko, alk. 26. 9.

klo 19.30 Äitienkerho, joka II viikko, alk. 3. 10.

Keskiviikko

klo 13.00 Äitien- lastenkerho, joka II viikko, alk. 11. 10.

klo 18.00 Keuhkon kävijät joka kuukauden viimeinen keskiviikko.

klo 19.00 Käsityö- ja lukupiiri joka viikko, alk. 4. 10.

klo 19.00 Lähetysompeluseura joka II viikko perheissä, 4. 10.

LAPSET JA NUORET

Sunnuntai

klo 13.00 Pyhäkoulu (eri luokkiin).

klo 14.15 Nuorten raamattu- ja keskustelupiiri.

klo 15.30 Rukouspiiri, joka II viikko 24. 9. alkaen.

Maanantai

klo 17.30 Pissarat. askart. ym. (8—10-v.).

klo 18.00 Tyttöjen Lapinkerho (yli 10-v.).

klo 18.45 Kitaransoitto (yli 13-v.).

klo 19.30 Kurssi-illat, joka II viikko, alk. 25. 9.

klo 19.30 Kipinät, askart. ym. (yli 16-v.), joka II v. alk. 2. 10.

klo 19.30 Tuikkeet, nuorten aikuisten lähetyspiiri perheissä, joka II viikko, alk. 2. 10.

klo 19.30 Nuorten peli- ja palloiluilta (NNKY, NMKY), joka II viikko, alkaen 16. 10.

Tiistai

klo 17.30 Keijutyöt, liikuntaleikkejä ym. (6—9-v.).

klo 17.45 Uusien taitojen kerho, askartelu, kotitalous, kaunis käytös (yli 12-v.).

klo 18.30 Tyttöjen lauluryhmä.

klo 19.00 Nuorten lauluryhmä, joka II viikko, alk. 19. 9.

klo 19.00 Retkeilykerho, joka II viikko, alk. 26. 9.

Keskiviikko

klo 17.30 Voimistelu yli 7-v.).

Torstai

klo 17.30 Lausunta- ja näytelmäkerho (yli 7-v.).

klo 17.30 Pääskys, askartelu ja lähetyspiiri (13—16-v.).

klo 18. 30 Valokuvauskerho, joka II viikko, alk. 28. 9. (NNKY, NMKY).

klo 18.30 Englannin kielen keskustelupiiri, joka II viikko, alk. 5. 10.

klo 19.30 Nuorten raamattupiiri, joka II viikko, 28. 9.

klo 19.30 Nuorten käsityö- ja keskustelupiiri, joka II viikko, alk. 5. 10.

Perjantai

klo 17.00 Tähtöset, askart. ym. (alle 8-v.).

klo 17.30 Sirkkuset, askart. ym. (10—13-v.).

Kaikki entiset ja uudet kerholaiset ovat sydämellisesti tervetulleita.

Pihlavan seurakunnan kukkasrahaston surunvalittelu- ja onnittelu-

ADRESSEJA

saatavana Pihlavan kirkkoherranvirastosta, Kyläsaaren seurakuntatalosta sekä kaikista seurakunnan alueella olevista rahalaitosten konttoreista ja Lehtosen Kirjakaupasta Pihlavassa.

Adresseja on seitsemän erilaisilla monivärikuvilla ja raamatunlauseilla varustettua surunvalitteluaadressia sekä yksi onnitteluaadressi. Näiden myyntihinta on 4 mk kpl, ja tulot tulevat lyhentämättöminä Pihlavan seurakunnan diakoniatyön hyväksi. Mainittakoon, että adresseja myyvät rahalaitokset ja kirjakauppa eivät ota mitään myyntipalkkiota niistä, vaan tahtovat ystävällisellä palveluksellaan olla tukemassa seurakunnan diakoniatyötä.

KIRKKOHERRANVIRASTOT

avoinna arkisin klo 9—12, perjantaisin lisäksi klo 16—17.

Keski-Pori Hallituskatu 9, puh. 12 201 ja 12 385.

Porin Teljä Lant. raatihuoneenkatu 3, puh. 16 244.

Länsi-Pori Liikastentie 28, puh. 17 671.

Pihlava kirkkokeskus, puh. 85 071, perj. 16—18.

Reposaari Merimiehenkatu 1, tiist. ja torst. klo 9—11 ja 17—18, lauant. 9—11, puh. 84 023. Kesällä vain tiist. ja torst.

TALOUSTOIMISTO

Lant. raatihuoneenkatu 3, arkisin klo 9—12, perj. myös 16—17, puh. toimisto ja talousjohtaja p.h. 12 784, rakennusteknikko puh. 15 890.

HAUTAUSMAANHOITAJA

Uusi kappeli, arkisin klo 9—11, puh. 14 319.

Kirkkovaltuuston päätöksiä

Länsi-Porin seurakunta-apulaisten virka muutettiin heinäkuun 1. päivästä alkaen virallisen apulaisten viraksi. Tuomiokapituli määräsi tähän virkaan entisen seurakunta-apulaisten, pastori Paavo Väntsin.

Diakonikeskuksen ohjesääntö hyväksyttiin 18. 5. Tuomiokapituli vahvisti ohjesääntönsä 31. 8. Diakonikeskuksen johtavana elimenä toimii johtokunta, johon kuuluvat kunkin seurakunnan kirkkoherra, kunkin kirkkoneuvoston valitsema jäsen ja seurakuntien diakonien keskuudesta valitsema edustaja. Tähän asti on diakoniatyö ollut Keski-Porin kirkkoneuvoston alainen.

Katolilähetystyöntekijän virka perustettiin 1. 7. alkaen Samasta ajasta lähtien lakkaa Porin Diakoniatyön ryllä maksettu avustus.

Vanhan siunauskappelin korjaussuunnitelma hyväksyttiin 18. 5. Se on arkkitehti Keijo Vallin käsialaa. Kustannusarvio on 66 500 mk, ja työ ovat parhaillaan käynnissä.

Seurakuntien yhteisen naisteologian virka päätettiin lakkauttaa vuoden 1967 lopussa ja perustaa sen sijasta ylimääräinen lehtorin virka vuoden 1968 alusta lukien. Virka on seurakuntien yhteinen ja Keski-Porin kirkkoneuvoston alainen. Viran johtosääntöä ja täyttämistä on harkittava kaikkien kirkkoneuvostojen lausunnot.

Tilinpäätös vahvistettiin ja tilin vastuuvapaus myönnettiin 29. 5.

Lyttälän rukoushuoneen korjaussuunnitelma, jonka tekijänä on rakennusmestari Aulis Kaseva, hyväksyttiin 29. 5. Kustannusarvio on 25 000 mk, ja nämäkin työt ovat parhaillaan käynnissä.

Keskikaupungin virasto- ja seurakuntatalon pääpiirustukset hyväksyttiin 29. 5. Rakennustoimikunta valtuutettiin jatkamaan suunnittelua ja valmistelutoimiaan.

Palkkauslain alaisista viranhaltajilta perittävistä ja heille maksettavista luontoisetukorvauksista vahvistettiin korvaussääntö 28. 6.

Uutta leirialuetta oli etsitty ja se laista oli tarjottu Eurajoen tilasta, mutta asian annettiin raueta 28. 6.

Ennakkoveroäyrin hinnaksi ensi vuodelle päätettiin 24. 8. ehdottaa yksi penni. Asiassa tarvittiin päätös, sillä menoihin kohdistuva paine on suuresti kasvanut, ja vähennys oli äyrin hinnan korottamiseksi kannalta.

Tiedotussihteerin sivutoiminta vahvistettiin ohjesääntö 24. 8. Toiminta on täytetty 1. 9. alkaen.

Etelä-Afrikan luterilainen pappeinkokous hylkäsi rotuerottelupolitiikan

Etelä-Afrikan evankelis-luterilaisen kirkkojen liiton (FELCSA) pappeinkokouksen edustajat ovat pitäneet Umpulossa konferenssin, jonka päätöksen mukaan todetaan, että "tutkimus luterilaisista kahden regimentin oppia ja sen seuraamuksia Etelä-Afrikan yhteiskunnassa, osanottajien hylkäävä: "erillisen kehityksen opin". FELCSA edustaa laajaa Etelä-Afrikan luterilaisten enemmistön. Sen julkilausuma on selvä ja merkittävä Etelä-Afrikan luterilaisten kannanotto rotukysymykseen.

PORIN KIRKKOSANOMAT

Julkaisija Porin seurakuntien tiedotustoimikunta. Jaetaan postitse Porin seurakuntien talouksiin.

Päätoimittaja: Paavo Yrjölä

Toimittajaseiteeri: Eino Saamenperä

Toimintakunta: Eila Torikka, Viljo Lauro, Aarre Veijalainen ja Paavo Väntsi.

Toimitus ja konttori: Porin, Lant. raatihuoneenkatu 3, puh. 12 784 (Porin seurakuntien taloustoimisto).

Ilmoitushinnat: 50 p. per millimetriä, vain sisäsiivillä.

SEURAAVA KIRKKOSANOMIEN NUMERO ILMESTYY JOULUKSI.

Porissa 1967

Satakunnan Kirjateollisuus Oy